

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенскитѣ разности.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 7 май 1883 год.

БРОЙ 48.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№. 341.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България,

По предложението на Наштъ Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ доклада му отъ 6 май подъ №. 2669 и съгласно съ рѣшението на Министерский Сѣвѣтъ и мнѣнието на Държавний Сѣвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се уреди приврѣменно единъ административенъ районъ, въ съставтъ на който да влѣзатъ най размирнитѣ села отъ Тозлука; тѣзи села ще се опредѣлятъ по послѣ, но въ тѣхъ непрѣменно трѣбва да влѣзатъ Доброджеларската, Дуванларската, Хасанъ-Факийската и Караларската общини.

II. Центрътъ на районътъ да бѣде Кесаровското село Харанларъ.

III. За началникъ на тойзи районъ да се назначи отъ 1 май т. г. и. д. Плъвненский окръженъ управитель Славковъ съ права и плата на третостепененъ окръженъ управитель и съ канцелярия на второстепенно околийско управление.

IV. Харанларский районенъ началникъ ще работи само по прѣкращение разбойничеството и за тази цѣль той ще има въ распорѣждане едно достатъчно число полицейски стражаре, земени отъ околийтъ, които влѣзватъ въ районътъ цѣли или по части. Той зависи отъ Министертъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, но дѣйствува въ споразумѣние съ Търновский окръженъ управитель.

V. Съдържанието на районий началникъ и канцелярията му да се земе отъ суммитѣ, предвидени въ бюджета за обдържанието на предполагаемата Дрѣновска околия.

VI. За по-подробно опредѣление обязаноститѣ на районий началникъ предостава се на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла право да издаде особена инструкция по този предмѣтъ.

VII. Исполнението на настоящитѣ указъ се възлага на Наштъ Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 6-й май 1883 година.

На първообразното подписано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за намѣстничеството,

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 2669.

Господарю!

Разбойничеството въ Источната часть на Княжеството въ продължение почти на четири години е причинявало доста голѣми безпокойствия на страната.

При всичко, че въ нѣкои околии то вече не сѣществува, но въ Кесаровската, Поповска и Османъ-Пазарска съ настѣпване пролѣтъта, то наченъ да се появява отъ ново. За да се отстрани това хроническо зло още до дѣто не се е развило въ по-голѣмъ размѣръ, Министерский Сѣвѣтъ намѣри за нужно да се зематъ слѣдующитѣ мѣрки.

1. Да се урѣди приврѣременно единъ административенъ районъ, въ съставтъ на който да влѣзатъ най размирнитѣ отъ села Тозлука; тѣзи села ще се опредѣлятъ по послѣ, но въ тѣхъ непрѣменно трѣбва да влѣзатъ Доброджеларската, Дуванларската, Хасанъ-Факийската и Караларската община.

2. Центрътъ на районътъ да бѣде Кесаревското село Харанларе.

3. За началникъ на този районъ да се назначи отъ 1 май т. г. и. д. Плъвненский окръженъ управитель Славковъ съ права и плата на третостепененъ окръженъ управитель и съ канцелярия на второстепенно околийско управление.

4. Харанларский районенъ началникъ ще работи само по прекращение разбойничеството и за тѣзи цѣль той ще има въ распорѣждане едно достатъчно число полицейски стражари, земени отъ околийтъ, които влѣзватъ въ районътъ цѣли или по части. Той зависи отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, но дѣйствува въ споразумѣние съ Търновский окръженъ управитель.

5. Съдържанието на районий началникъ и канцелярията му да се земе отъ суммитѣ, предвидени въ бюджета за обдържанието на предполагаемата Дрѣновска околия.

6. За по-подробно опредѣление обязаноститѣ на районий началникъ да се предостава на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла право да издаде особена Инструкция по този предмѣтъ.

Държавний Сѣвѣтъ, на когото се поиска мнѣнието по това дѣло, отговори, че е съгласенъ да се положатъ въ дѣйствие поменѣтитѣ мѣрки.

Като донасямъ на Ваше Височество това, имамъ честь да Ви моля да благоволите да утвърдите изложенитѣ погорѣ мѣрки и да заповѣдате да се положатъ въ дѣйствие.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволѣте да подпишете приложениитѣ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 6 май 1883 год.

Подписалъ:

Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

УКАЗЪ

№ 331.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

По предложението на Нашътъ Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 4 май 1883 год. подъ No. 2562,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнатъ отъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла на Стояна Радева ежемѣсечно презъ 1883 год. по 40 лева за исплащане половина отъ заплатата за службата му при Нашето въ Цариградъ Агенство.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица, въ София, на 4 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 2562.

Господарю!

На основание рѣшението на Държавний Съвѣтъ отъ 12 априлий 1882 год. и съгласно указътъ на Ваше Височество отъ 5 май сѣщата год. подъ No. 318, половината отъ съдържанието на Стояна Радева, служителъ при Княжеското въ Цариградъ Агенство за мин. 1883 год. повѣренното ми Министерство е плащало отъ извънреднитѣ си сумми по 40 лева мѣсечно. Презъ настоящата година обаче поменжтия Стоянъ Радевъ пакъ си остава като необходимъ служителъ въ Агенството, а за заплатата му нищо не е предвидено въ настоящий бюджетъ. Вслѣдствие на това, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и разрѣшите щото на казаный С. Радевъ да се плаща и презъ настоящата година по примѣръ на миналата, отъ извънреднитѣ сумми на повѣренното ми Министерство половината отъ заплатата му, сир. по 40 лева въ мѣсець.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то благоволяте и подпишете приложеный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 4-й май 1883 година.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

Съ указъ подъ No. 332 отъ 4 май т. г. Д-ръ Енчевъ се уволнява отъ занимаемата му длъжностъ отъ 1 май по негова проща.

П Р И К А З Ъ

№ 46.

Назначава се за и. д. полицейски пристави на мѣста вакантни отъ 15 февруарий т. г.

1) чиновникътъ по паспортната часть при Руссенский градски началникъ Михайлъ Петковичъ — за Руссе;

2) чиновникътъ по паспортната часть при Варненский градски началникъ Константинъ Поповъ — въ Варна;

3) секретарьтъ при Видинский околийски началникъ Ив. Гоцевъ — въ Видинъ.

Тѣй като длъжноститѣ на чиновници по паспортната часть се захриха, то на първитѣ двама пристави се възлага да заведоватъ паспортната часть въ Руссе и Варна.

София, 3 май 1883 год.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 47.

И. Д. Ески-Джумайский Околийский началникъ Т. Николаевъ се уволнява отъ длъжностъ по собствено желание.

София, 4 май 1883 година.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

П Р И К А З Ъ

№ 48.

И. д. Разградский околийски началникъ Маламеновъ, съгласно чл. 48 отъ „закона за чиновницитѣ“ се понижава на длъжностъ — и. д. полицейски приставъ въ г. Руссе, на мѣсто Ст. Богдановъ, който се назначава за и. д. Ески-Джумайски околийски началникъ на мѣсто вакантно.

И. д. Шумненский околийски начал. П. Славковъ, се премѣства за и. д. Разградский окол. начал. на мѣстото на Маламенова.

Бивший и. д. Габровский окол. начал. Гр. Найденовъ се назначава врѣменно и. д. окол. начал. на мѣстото на Славкова.

София, 4 май 1883 година.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:
Марковъ.

По Министерството на Правосъдието.**УКАЗЪ**

№ 305.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Споредъ доклада на Нашътъ управляющий Министерството на Правосъдието отъ 22 априлий 1883 година подъ No. 69,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ занимаемата му длъжностъ Габровский мировой съдия, Ивана Червенякова, съгласно съ неговото желание.

II. Да приведенъ Плѣвненский мировой съдия, Петра Мустакова, на сѣщата длъжностъ въ Габрово, вмѣсто Червенякова (по собственното му желание).

III. Да назначимъ секретарьтъ на Плѣвненский окръженъ съдъ, Георгия Стомонякова, за Плѣвненский мировой съдия вмѣсто Мустакова.

IV. Да назначимъ членътъ на Свищовский окръженъ съдъ, Атанаса Каракашова, за нотариусъ при Севлиевский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно.

V. Да назначимъ допълнителный членъ на Свищовский окръженъ съдъ, Михаила Тодорова, за дѣйствителенъ членъ при сѣщый съдъ, вмѣсто Каракашова.

VI. Да назначимъ, Христа Гешева, за допълнителенъ членъ при Свищовский окръженъ съдъ, вмѣсто Тодорова.

VII. Да назначимъ, Георгия Ивана Попова, за допълнителенъ членъ при Вратчанский окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно.

VIII. Нашътъ Управляющий Министерството на Правосъдието се натоварва съ исполнението на настоящий указъ. Издаденъ въ Нашата Столица София на 23 априлий 1883 година.

На първообразното написано.

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

УКАЗЪ

No. 309.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България,

Споредъ доклада на Нашътъ управляющий Министерството на Правосъдието отъ 26 априлий 1883 год. подъ No. 73,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ членътъ на Плъвненския окръженъ съдъ, Георги Великовъ, за помощникъ прокурора при Севлиеви окръженъ съдъ.

II. Да назначимъ съдебния слѣдователь на Плъвненския окръженъ съдъ Ангелъ Орукина, за членъ при истиятъ съдъ, на мѣсто Великова.

III. Да назначимъ помощника прокурора на Севлиеви окръженъ съдъ Константинъ Петешева, за съдебенъ слѣдователь при Плъвненски окръженъ съдъ, на мѣсто Орукина.

IV. Да отчислимъ отъ занимаемата длъжностъ съдебния слѣдователь на Видинския окръженъ съдъ, Саздо Шулева за недобросъвѣстно изпълнение на служебнитъ му обязанности и неудовлетворителни нравствени качества.

V. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Управляющий Министерството на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 26 априлий 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничество Предсѣдатель:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

На първообразно написано: „Утвърждавамъ“ по Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничеството Предсѣдатель,

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 65.

Господарю!

Предсѣдателя на Руссенския Окръженъ Съдъ съ представлението си № 2288, като препраща въ Министерството на Правосъдието преписъ отъ присъдата No. 21 на Руссенския Апелативенъ Съдъ отъ 11 февруарий текущата година, презъ която жителя отъ село Копривецъ, (Руссенско окръжие), Кара Ислямъ Ахмедовъ, по обвинение въ убийство, се осъжда на вѣченъ затворъ въ окови; на основание опредѣлението на същия съдъ No. 124, моли да се поднесе тѣзи присъда на Височайше потвърждение. Вслѣдствие на това и предъ видъ на опредѣлението на съда, честь имамъ да представя на благоусмотрѣнието на Ваше Височество, казаната по-горе присъда.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 11 априлий 1883 година.

Управляющий Министерството на Правосъдието:
Теохаровъ.

П Р И К А З Ъ

No. 54.

I. Петръ П. Карапетровъ, началникъ на отдѣление при Министерството на Правосъдието, се назначава приврѣменно, и. д. главенъ секретаръ при същото Министерство.

II. Василий Радославовъ, юристъ, се назначава, привременно, и. д. началникъ на отдѣление при Министерството на Правосъдието, вмѣсто Карапетрова.

III. Заплатитѣ си ще почнатъ да получаватъ отъ 1 того. София, 2 май 1883 год.

Управляющий Министерството на Правосъдието
Теохаровъ.

По Министерството на Финанситѣ.**УКАЗЪ**

No. 330.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ приврѣменно управляющий Министерството на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му, отъ 1 т. май подъ No. 9610,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ отъ 1 май н. г. младшиятъ подначалникъ Михаила Вазова, който е отишелъ да продължава образованието си въ странство.

II. Да назначимъ отъ 1 май н. г. на мѣсто на М. Вазова за младшиятъ подначалникъ въ IV отдѣление при Финансовото Министерство досегашниятъ допълнителенъ подначалникъ Пантилея Танева.

III. Досегашниятъ помощникъ на архиваря Бошко Гавриловъ да се назначи отъ 1 май н. г. на вакантната длъжностъ Архиваръ при IV отдѣление, а на негово мѣсто да се назначи досегашниятъ старшиятъ писаръ Илия Таневъ за помощникъ архиваря при I отдѣление на Финансовото Министерство.

IV. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ приврѣменно управляющий Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 1 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за намѣстничество,

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Приврѣм. Управляющий Министерството на Финанситѣ:
Д. Попповъ.

По Министерството на Общитѣ Сгради Земледѣлието и Търговията.**УКАЗЪ**

No. 329.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I,

Съ Божия милостъ и народната воля,

Князь на България.

По предложението на Нашътъ приврѣменно управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 4 май подъ No. 1301,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Държавний Съвѣтъ предложението за отпуцанъето на 170,000 лева отъ сумитѣ на миналогодишния бюджетъ за произвеждане слѣдующитѣ постройки по военното вѣдомство, а именно конюшна за 16 коня въ Нашиятъ конвой, три сарая за топове, седемъ бараки за юнкеритѣ, една изба за барутъ и една баня за дружинитѣ въ г. София.

II. Нашътъ приврѣменно управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията се натоварва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София, на 4 май 1883 година.

На първообразното подписалъ:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничеството,

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Приврѣменно управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д. В. Храновъ.

Докладъ до Негово Височество.

No. 1301.

Господарю!

По предложението на Негово Превъсходителство Военный Министръ, Министерский Съвѣтъ въ засѣданieto си отъ 22 априлий т. г. като призна за необходимо да се произведѣтъ тази година нѣколко постройки по военното вѣдомство, а именно: нова конюшна за 16 коня въ конвоя на Ваше Височество, три сарая за топове, седемъ бараки за юнкеритѣ, една изба за барутъ и една баня за дружинитѣ въ София, постанови: да се иска разрѣшението на Държавний Съвѣтъ за отпущанието за тѣзи цѣль 170,000 лева отъ суммитѣ на миналогодишния бюджетъ.

Съгласно съ това рѣшение на Министерский Съвѣтъ имамъ честта да помоля най-покорно Ваше Височество да благоволите и разрѣшите да се внесе горнето предложение за разгледане въ Държавний Съвѣтъ.

Ако Ваше Височество одобрявате настоящето ми предложение, моля да благоволите и подпишете приложенный тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 4 май 1883 година.

Приврѣменно управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията: Д. В. Храновъ.

Съ височайше одобреный докладъ подъ № 1300 отъ 4 май т. г. разрѣшава се на главный архитектъ при Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията Сава Димитриевичъ двамѣсеченъ заграниченъ отпускъ по семейни причини отъ 4 того.

По Министерството на Просвѣщението.**УКАЗЪ**

№ 328.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладъ му отъ 3 май 1883 год. подъ № 1077,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Отпуща се едноврѣмненна помощъ отъ хилядо и петстотинъ лева на с. Хасанлари (Разградска околия) за направяние ново училищно здание.

II. Тѣзи помощъ да се земе отъ суммата, опредѣлена отъ текущий бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение за помощи на общинитѣ за построявание училищни здания (отд. I гл. XII ст. 1.).

Съ изпълнението на настоящий указъ натоварваме Наштъ Управляющий Министерството на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 3 май 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничество:

Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Нар. Просвѣщение:

Д. Д. Агура.

Съ указъ подъ No. 326 отъ 3 май т. г. се постановява: По ст. I отпущатъ се двѣстѣ и педесетъ и три лева и петдесетъ ст. на надзирателката при Софийский дѣвически пансионъ, А. Енчева за направенитѣ отъ нея разноски по дохожданието ѝ отъ Силистра до София въ м. февруарий тек. г. II по ст. II тѣзи сумма да се земе отъ кредита, назначенъ въ текущий бюджетъ на Министерството на На-

родното Просвѣщение за премѣстванне служащи по просвѣщението (отд. I гл. I ст. 4).

Съ указъ подъ No. 327 отъ сѣща дата се постановява: По ст. I отпущатъ се 342 лева за исплащане дългътъ на покойний държавенъ стипендиятъ въ Монпелие, П. Зафировъ, направенъ въ сѣщий градъ 1882 год. и по ст. II тѣзи сумма се вземе отъ непредвиденитѣ разноски по бюджета на Министерството на Просвѣщението за 1882 година.

П Р И К А З Ъ.

No. 14.

Уволняватъ се приврѣменнитѣ чиновници при Статистическото Бюро, Юрданъ Василиевъ отъ 26 априлий т. г. Константинъ Николаевъ отъ 27, Спасъ Ивановъ и Константинъ Х. Бобаревъ отъ 28 сѣщий мѣсець отъ занимаванитѣ отъ тѣхъ длѣжности, понеже сѣ преминѣли подъ друго вѣдомство.

София, 4 май 1883 год.

Управляющий Министерството на Народ. Просвѣщение,
Д. Д. Агура.

По Военното Вѣдомство.**УКАЗЪ**

No. 52.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Войната представено Намъ съ докладъ му отъ 24 мартъ т. г. подъ No. 54 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Съвѣтъ,
ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнатъ отъ § 4 ст. 7 на текущий бюджетъ на Военното Министерство 600 лева въ едноврѣмненна помощъ за излѣчение болѣстѣта на поручика отъ Ловченската No. 13 дружина Велкова, който се намира въ специално лачебно завѣдение въ странство.

II. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Войната.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 априлий 1883 година.

На първообразното написано:

По Височайша заповѣдь на Негово Височество за Намѣстничеството Предсѣдатель,

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

No. 53.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: *Опредѣлява се на служба:* Уволнения отъ Императорската Русска служба подпоричикъ Дубину-Княжицкий — подпоручикъ, като се назначи за и. д. на старший адъютантъ въ управлението на 3-та бригада и като се зачисли въ списъцитѣ на Силистренската № 24 дружина.

София, 20 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

No. 54.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: *Опредѣляватъ се на служба:* Уволненитѣ отъ Императорската Русска служба подполковникъ Де-Виттъ — подполковникъ, като се остави управляющий на Александровския конски заводъ и като се зачисли въ списъцитѣ на конный полкъ.

Майоръ Сулима — майоръ, като се назначи командиръ на конний полкъ.

Уволняватъ се въ отпускъ възгъ отъ границата: Командующий на Софийското Артиллерийско отдѣление подполковникъ Стояновъ — на два мѣсеца по болѣсть.

Исключаватъ изъ списъците на войската и Орханийската No. 11 дружина, подпоручикътъ отъ сжщата дружина Лютевъ като побѣгналъ възгъ отъ границата.

София, 22 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 55.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: *Превежда се:* Отъ Орханийската No. 11 дружина поручикъ Недѣлковичъ — въ Търновската No. 17 дружина.

София, 26 марта 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 56.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: *Уволняватъ се въ отпускъ възгъ отъ границата по болѣсть:* Отъ Провадийската No. 16 дружина подпоручиците Минчевъ и Чилингировъ — и двамата по на два мѣсеца.

София, 26 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 57.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: *Опредѣлява се на служба:* Уволнения отъ Императорската Русска служба отъ гвардията штабсъ-капитанъ Баронъ Ребиндеръ — майоръ, като се назначи за командиръ на Руссенската No. 23 дружина.

София, 28 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 59.

По предоставената ми отъ Негово Височество власть: *Уволняватъ се въ отпускъ възгъ отъ границата:* Отъ Видинската No. 10 дружина подпоручикъ Ивановъ на единъ мѣсець.

София, 29 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 126.

По сжществуящите правила, офицеритъ които желаятъ да се възползуютъ отъ отпускъ по болѣсть, подлежатъ на медицинско преглѣдвание въ комисия отъ двама лѣкари и единъ воененъ депутатъ. Комисията излага своето заключение въ свидѣтелство, което се и представява при ходатайството за увольнение въ отпускъ.

Изъ представляемитъ отъ такъвъ родъ ходатайства се забѣлѣзва, че не отъ всичкитъ началници на частитъ се съблюдаютъ тѣзи правила, отъ което произлиза, първо, излишна преписка, вслѣдствие възвръщанието назадъ ходатайствата и второ задържа се отпуска на болния офицеринъ, който дѣйствително се нуждае отъ него.

Обръщамъ вниманието на началницитъ на частитъ за точното изпълнение на сжществуящите законоположения.

София, 21 априлия 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 127.

Съгласно донесението на командира на Разградската No. 22 дружина, изпълнението на длъжността — Разградски окръженъ воински началникъ — въ отсъствието на поручика Лебедева е възложено на поручика отъ сжщата дружина Барковский, като изпълнява послѣдния и длъжността на ротенъ командиръ.

София, 22 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 128.

За председателъ на главната распорѣдителна комисия, на мѣсто подполковника Станицкий, който отива въ отпускъ, назначава се подполковникъ Федоровъ, а на негово мѣсто за председателъ на приемната комисия въ г. София се назначава майоръ Всеволожский.

Коего се обявява за свѣдѣние.

София, 22 априлий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 129.

На мѣсто поручика отъ осадната артиллерийска рота Карабарова, който се намира при лабораторнитъ складове въ гр. Разградъ, за членъ въ Русчукската приемна комисия се назначава отъ артиллерийския арсеналъ поручикъ Сѣввовъ.

София, 26 априлий 1883 год.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Правосъдието.

О К Р Ѫ Ж Н О

№ 1776.

До г-да председателитъ на окръжнитъ и апелативнитъ сждилища, прокуроритъ, сждебнитъ слѣдователи и мировитъ сждии.

Често ставатъ запитвания въ Министерството на Правосъдието, относително недоумѣнието, — гдѣ и на кой сждь да се испрацятъ дѣлата по престѣпления, извършени отъ драгунитъ къмъ частни лица, вслѣдствие на което до разрѣшението на подобни недоумѣния, такива дѣла дълго врѣме се държали у сждебнитъ слѣдователи безъ да имъ се даде нѣкакъвъ ходъ, по причина на послѣдовавшитъ преписки между сждебнитъ и военнитъ власти.

Споредъ ясный и точный смисълъ на 129 ст. отъ Военно-сждебний уставъ, дознание за престѣпленията, които се извършаватъ отъ военно-служащитъ, и распорѣжданията за производството на слѣдствието, напълно принадлежи на военно-началствующитъ лица, съ исключение на случаитъ, когато военно-служащитъ сж извършили престѣплението заедно съ частни лица. Въ такива случаи, дѣлото се предава въ гражданский углавенъ сждь, за което полицията или сждътъ сж длъжни, споредъ 222 ст. отъ сжщия уставъ, незабавно да съобщятъ на непосредственното начальство на обвиняемий. А за даване лица на воененъ сждь, — това принадлежи само на военното начальство. Слѣдователно, прокуроритъ и слѣдователитъ нѣматъ право да приематъ жалби противъ военно-служащитъ, както и да производятъ слѣдствие по тѣхъ.

По поводъ на това и за да се предупредятъ за напредъ, каквито и да сж стѣлковения, които би се породили между сждебното и военното вѣдомства, както твърдѣ често се е случвало до-сега, когато предлежи да се възбужда углавно преслѣдвание срѣщу военно-служащи, имамъ честь да съобщя на всичкитъ сждебни лица и мѣста, че военнитъ лица, за злодѣяния, престѣпления и престѣпки,

извършени отъ тѣхъ, когато се нахождатъ на дѣйстви- телна служба, подлежатъ на воененъ съдъ; даже и слѣдъ като се уволнятъ въ отставка, военнитѣ лица се преда- ватъ на воененъ съдъ, но само за тия отъ тѣхъ извър- шени въ врѣме на службата престѣпления, които сж били съединени съ нарушаване обязанноститѣ на военната служба, а за всички други злѣдѣния, престѣпления и простѣпки, тѣзи лица се предаватъ на углавенъ съдъ отъ гражданското вѣдомство. Военнитѣ лица за извършенитѣ отъ тѣхъ простѣпки, престѣпления и злѣдѣния, когато сж се нахождали въ безсроченъ отпускъ, или же въ запа- сна войска и, въобщо не на дѣйствителна служба подле- жатъ на углавенъ съдъ отъ гражданското вѣдомство, ако престѣпнитѣ имъ дѣяния не съставятъ направо наруша- ване на обязанноститѣ на военната служба. Това пра- вило се отнася и за военнитѣ лица, които занимаватъ длъжностъ по гражданска или общественна служба, а така и за находящитѣ се на частни длъжности; лицата, които принадлежатъ на състава на Народното опълчение, пре- даватъ се на воененъ съдъ, само въ случай, когато тѣ се нахождатъ въ дѣйствующа служба, или когато злѣдѣни- ята, престѣпленията и простѣпките имъ се касаятъ до на- рушаване обязанноститѣ по военната служба; лицата отъ гражданското вѣдомство се предаватъ на воененъ съдъ, само въ мѣстноститѣ, които сж обявени въ военно поло- жение, и само за такива престѣпления, които именно сж означени въ послѣдовавший по тоя случай Височайшии указъ.

София, 20 априлий 1883 год.

Управляющій Министерството. Г. Теохаровъ.
Началникъ на отдѣлението, П. П. Карапетровъ.

О К Р Ж Ж Н О

№. 1824.

До г-да председателитѣ на окръжнитѣ сждилища.

Въ допълнение на окръжното си отъ 8 того подъ №. 1646, увѣдомявамъ г-да председателитѣ на окръжнитѣ сждилища, че отъ суммитѣ по отд. I гл. X ст. 2 (за сж- дебни разноси по углавни дѣла) на г-да докторитѣ и лѣ- каритѣ ще се исплаща само слѣдующето имъ се възнагра- ждение по извършване сждебно-медицинско изслѣдване по углавни дѣла, съгласно правилникътъ за това, утвър- денъ отъ Негово Височество чрезъ указа отъ 10 януарий т. г. подъ №. 30, а щитнитѣ и дневнитѣ пари на сж- щитѣ по командировката имъ за сжщата цѣль, ще се пла- щатъ отъ суммитѣ по гл. X ст. 2 сжщий бюджетъ, както и на сждебнитѣ слѣдователи. — Едноврѣменно съ това, отпущнаха се вече авансови сумми по едната и по дру- гата статии на всичкитѣ окръжни сждилища.

София, 25 априлий 1883 година.

Управляющій Министерството Теохаровъ.
Счетоводителъ, Г. Пановъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Отъ Юридическата коммисия.

ПРОТОКОЛЪ

№. 11.

(София, 12 априлий 1883 год. начало въ 6 часѣтъ слѣдъ пладнѣ.)

Юридическата коммисия днесъ имаше редовно засѣдание, въ което присѣдствуваха: председателитѣ на коммисията П. Х. Стама- товъ, членовитѣ Хр. Д. Павловъ, С. Зографски, А. Маноловъ, А. Теохаровъ, В. Мишайковъ, секретарѣтъ Найденъ Беневъ и поканения отъ председателѣ В. Мариновъ.

Председателитѣ предложи да се разрѣши отложения отъ мина- лото засѣдание въпросъ, а именно: по какъвъ начинъ можатъ инно- страннитѣ поданници да се назначаватъ на длъжностъ по сждебното вѣдомство? Коммисията като взе предъ видъ: а) че у насъ, при от- стъпствието на достаточна число способни сждии, имаме нужда още отъ знанията на иностранныитѣ спещиалисти юристи; б) че ако пови- кванието на тѣзи юристи се предостави не само на Министерѣтъ на Правосждието, но съ съгласието и на Министерския Съвѣтъ, то ще имаме достаточна гаранция, че всякога ще се викатъ лица способни,

които съчувственно ще се отнасятъ къмъ благо на страната, и интересѣтъ на Правосждието, а най главно всякога ще се викатъ лица, които ще познаватъ началата на дѣйствующето у насъ законо- дателство и в) че даже слѣдъ повикванието на какъвто и да е иностраненъ, по Конституцията, пакъ ще се иска удобрението и на Народното Събрание, което вѣроятно ще потвърдява само честнитѣ способнитѣ и полезнитѣ за страната иностранны юристи, постанови: че на длъжностъ по сждебното вѣдомство можатъ да се назначаватъ българи по происхождение, а иностранны спещиалисти юристи мо- гатъ да се викатъ по представление на Министерѣтъ на Правосж- дието, съ съгласието на Министерския Съвѣтъ, като при първото Народно Събрание се представятъ на утвърждение.

Докладчикътъ г-нъ Павловъ, възбуди за разрѣшение въпросѣтъ какъвъ цензъ трѣбва да се изиска въобщо за сждїитѣ и прокуро- ритѣ? Коммисията при разрѣшението на тойзи въпросъ взе предъ видъ: а) че правилното оправление на Правосждието зависи колкото отъ съвършенството на законитѣ толкозъ и отъ способността на сждїитѣ; б) че за правилното тълкувание и приспособление на за- конитѣ необходимо е щото за сждии и прокурори въ Върховний Кассационенъ Сждъ, както и въ апелативнитѣ сждилища, да се назначаватъ лица безусловно съ юридическо образование; в.) при недостатъкътъ на потребното число юристи, можатъ да се назнача- ватъ за сждии и прокурори въ окръжния сждъ, както и секретаря при Върховния Кассационенъ Сждъ, *прилициственно* юристи а слѣдъ това и лица безъ юридическо образование, но които поне да сж про- служили извѣстно врѣме на длъжностъ по сждебното вѣдомство; г.) че самото изучаване на юридическитѣ науки не може на пълно да създаде добри сждии, а необходимо е опитностъ въ примѣненieto на законитѣ, която се придобива само съ работата, съ приложението на знанията и законитѣ въ живата практика, и за това отъ сждїитѣ и прокуроритѣ при всичкитѣ сждилища необходимо е да се изиска освѣнъ юридическото образование и извѣстна *сждебна практика*.

Относително до самото избирание на лицата, коммисията прие да се въведе въ законѣтъ началото: а.) че избиранието на канди- дати за членовитѣ въ окръжния и въ апелативния сждъ да става отъ общето събрание на учреждението, гдѣто се е открило вакантно мѣсто, и избрания кандидатъ се представлява на Министра на Правосждието, който го представлява на Височайше утвърждаение, като има право заедно съ него да представи за назначение отъ своя стърна и другъ кандидатъ; б) кандидати за членове на Върховний Кассационенъ Сждъ се избиратъ отъ общето събрание на тойзи сждъ и се представляватъ на Височайше утвърждение чрезъ Мини- стрския Съвѣтъ, който има право да препорѣча и отъ своя стърна другъ кандидатъ; в.) подпредседателитѣ на апелативнитѣ сждилища председателитѣ и подпредседателитѣ на окръжнитѣ сждилища, да се назначаватъ само по представление на Министерѣтъ на Правосж- дието, безъ да се избира кандидатъ и отъ самото учреждение, т. е. избиранието на тѣзи кандидати принадлежи исклучително на Мини- стра на Правосждието; г.) Председателитѣ на апелативнитѣ сж- дилища и въобщо сждїитѣ при Върховний Кассационенъ Сждъ да се назначаватъ по представление на Министерѣтъ на Правосждието, основано върху предварителното рѣшение на Министерския Съвѣтъ. Избиранието на кандидати за председатели въ апелативнитѣ сж- дилища, за председателѣ и подпредседателѣ на Върховний Каса- ционенъ Сждъ принадлежи на Министерския Съвѣтъ по инициати- вата отъ Министра на Правосждието.

Председателъ: П. Х. Стаматовъ.

Секретаръ: Н. Беневъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Цариградъ, 1-й май. Лордъ Джфферинъ ще тръгне на 3-й того за Англия презъ Варна и Букурещъ. Той ще се поспре въ Виена.

Триестъ, 2 май. Черногорский Князь и Русский министръ въ Цетинь пристигна тука на Русский воененъ корабъ и заминаха за Москва чрезъ Виена.

Дублинъ, 2 май. Бради, убиецѣтъ на Финиксъ-Парка днесъ биде обѣсенъ. Десетъ хиляди челоуѣци стояха около затвора които въ минутата на наказанието свалиха шапкитѣ си.

Цариградъ, 2 май. Махмудъ-Нединъ-Паша, Министръ на Вж- трѣшнитѣ Дѣла, е умрѣлъ.

Лондонъ, 2 май. Смущенията въ Баруталандъ и Зулуландъ растятъ и ще накаратъ Англия да се намѣси.

Виена, 3 май. Всеобщата Виенска газета извѣстява, че здра- вието на Графа Шамбордъ е въ твърдѣ критическо положение. Ор- леанскитѣ принцове се очаквали да пристигнатъ въ Горитца.

Пеца, 3 май. 500 работници хлѣбари напустнаха работата. Но нѣма никакво безредие.

Берлинъ, 3 май. На дадении вчера въ честь на г. Вадингтона обѣдъ въ двореца, Императорѣтъ се разговаря твърдѣ приятелски съ г. Вадингтона и видимо го отличаваше. Приемѣтъ на г. Вадингтона у г на Бисмарка е билъ сжщо твърдѣ сърдеченъ.

Парижъ, 3 май. Temps казва че Султанѣтъ не е останялъ доволенъ отъ Лордъ Джффериновитѣ разяснения върху Египетъ.

Лордъ Джеферинъ е избѣгвалъ да произнесе думитѣ—нглийска оккупация.

Единъ нароченъ пратеникъ ще занесе отъ Султана на Хедива знаковетѣ на ордена Нишани-Имтиазъ.

Суезъ, 3 май. Холерата се усилва въ Бомбай. Въ Суезъ се постави карантинна на всички кораби, които идятъ отъ Бомбай.

Виена, 3 май. Черногорски князь, придруженъ отъ министра на външнитѣ дѣла г. Радонича, пристигна тука снощи. Князьтъ е слѣзълъ въ Императорски дворецъ.

Римъ, 3 май. „Римское-обозрение“ опроверга слуха, че дукетѣ Омалски и Шастерски сж били на бързо повикани да отидятъ при графа Шамбардъ, който е тежко боленъ.

Омалски дукъ ще остави Сицилия около 8 на тоя мѣсецъ и ще се върне направо въ Шантили.

Цариградъ, 3 май. Портата е приела официално ирадето, което потвърждава конвенцията за управление даждията върху тютунитѣ споредъ проекта на г. Баттаили.

Флоренция, 4 май. „La Revue des Sciences Sociales et politiques“ обнародва едно писмо отъ сенатора Кадорна върху тройний съюзъ, въ което той иска да докаже, че сама Франция е създала нуждитѣ за наговоръ между Австрия, Германия и Италия по запазването на мира. Този наговоръ, иска да каже той, не е щялъ да се туря въ дѣйствието, ако Франция не бжде нападателна.

Г. Кадорно иска да увѣри, че Италия се бояла отъ Републиката въ Франция, а противното е истината.

Парижъ, 4 май. „Le Journal des Débats“ не може да допусне че англичанитѣ ще усъществятъ своитѣ насилствени и несправедливи проекти противъ Суезското дружество. Споредъ него тѣ могатъ извърши едно закончо дѣйствието съ откупването акциитѣ на Суезски Каналъ. — Но при всичко това тоя вѣстникъ съвѣтства компанията да направи още единъ каналъ за улеснение навигацията.

Виена, 4 май. Велики дукъ Родолфъ дойде нарочно за да направи визита на Черногорски князь, който отпослѣ му върна визита. — Князь Никита се прие днесъ отъ Императора и довчера има обѣдъ гала въ двореца въ честь на князь Никита.

Парижъ, 4 май. „Figaro“ приповтаря думитѣ на г. Лесепса, който казва, че дружеството на Суезски каналъ ще прокопае още

и други каналъ, който той всекога е предвиждалъ за улеснение на търговията.

Лондонъ, 5 май. „Daily-News“ казва, че въ Пор. Саидъ ще се останови Английски гарнизонъ.

Берлинъ, 5 май Сѣверната Германска газета отговаря на единъ членъ на издаванитѣ въ София, в. „Балканъ“ който подканялъ Гърция и Сърбия да се съединятъ съ България за да спрѣтъ напредването на Австрия къмъ Солунъ и Цариградъ и за да покровителствуватъ Турция противъ нахлуданието на Германскитѣ сили. Сѣверната Германска газета призовава Княжествата на Балкански Полуостровъ да се заематъ съ вжтрѣшнитѣ си работи.

Цариградъ, 4 май. Серверъ Паша, началника на извъредната миссия, която е натоварена да представлява Султана на коренацията на Царя, тръгна днесъ за Москва.

Лондонъ, 5 май. Standard казва да каже че знае какво Румѣния щела да отговори идущата седмица на Лордъ Гранвилотова нота относително рѣшенията на Дунавската конференция.

Римъ, 5 май. Разискването Никотеровата интерпелация не е още свършено.

Г. Манчини въ днешното заседание доказа неоснователността на обвиненията, че кабинетътъ е изоставилъ либералнитѣ начала и че той, г. Манчини, противорѣчилъ на минжлото си чрезъ таза политика. Министрътъ каза: „щомъ революционната ера се свърши противнитѣ на приетата отъ правителството форма агитации не могатъ да се търпятъ.“

„Ни една страна не е повече свободна отъ Италия, дѣйствието на правителството не сж ни нелиберални ни нелегални, а напълно съгласни съ нашитѣ закони.“

„Никога дори и сѣпка на натискъ не се е опражнявало извънъ върху вжтрѣшната ни политика. Ако дѣсната странка иска да подържа кабинета нека обяви че тя одобрява поведението на правителството.“ Г. Манчини свършва като препорѣчва на Италиянткий народъ да противостои на подмамванията на сентиментализмъ който неби могълъ да държи смѣтка на истиннитѣ народни интереси.

Послѣ г-нъ Манчини има да говорятъ г-да Бонги, Никотера и Форлисъ.

Разискването ще се продължи утрѣ.

ВѢДОМОСТЪ

за произшествията, които сж станжли въ Княжеството презъ мѣсецъ марта 1883 година.

No. по редѣтъ	Название на окръжията	Убити		Наранени		Самоубити			Понущение за самоубийство	Намѣрени жертви тѣла	Удари	Пропаднали безъ вѣстъ	Отъ диви звѣрове		Обире и кражби			Порои, градобитина и наводнение			Пожари		Бури и корабокрушения				Изнасилвани										
		умишлено	случайно	умишлено	случайно	съ обѣсване	съ отраванье	съ оржане и др. сръдства					колко случаи	лева	стот.	колко случаи	лева	стот.	колко случаи	лева	стот.	колко случаи	лева	стот.	колко случаи	Пропаднали и разбити			м.жески полъ	женски полъ							
																										человѣци	параходи	кораби			лодки						
1	Софийско	1	—	2	—	—	—	—	1	1	—	—	—	—	4	560	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
2	Търновско	—	1	—	1	—	—	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
3	Руссенско	1	—	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	910	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
4	Варненско	3	—	2	1	—	—	—	—	—	5	—	—	9	4,912	—	—	—	—	—	4	1,070	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
5	Видинско	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	8	1,969	40	—	—	—	1	12,018	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—		
6	Шумненско	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	1,283	—	—	—	—	—	2	1,240	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
7	Кюстендилско	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
8	Вратчанско	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	6,247	—	—	—	—	—	7	16,888	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
9	Плѣвненско	2	—	2	1	1	—	—	—	—	—	—	—	5	1,162	—	—	—	—	—	3	2,100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
10	Силистренско	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1,000	40	—	—	—	—	2	762	95	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
11	Ломско	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	44	20	—	—	—	—	7	2,328	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
12	Разградско	2	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1,300	—	—	—	—	—	1	300	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
13	Севлиевско	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
14	Свищовско	—	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	4	404	75	—	—	—	—	3	285	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—
	Всичко	10	4	18	4	2	—	—	1	15	9	—	—	50	19,892	75	1	—	—	30	36,991	95	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	

Забѣлѣжка: Поройтъ е станжлъ въ Новоселската околия. Има повредени 31½ дюлюма ниви насѣяни съ жито и ячмийкъ. Прѣзъ м. мартъ въ Кюстендилското окръжие не е имало никакви произшествия.

Тритѣ мъртви тѣла се намѣрили въ Балкана. Смъртъта е произлѣзла отъ затрупанье съ една прѣспа снѣгъ.

Началникъ на отдѣлението: Т. Васильовъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2.

Понеже търгътъ за направата на тѣлохранителскитѣ дрѣхи, който се извърши на 13 тогочасъ въ канцеларията на Софийскій окръженъ съвѣтъ не бѣше изнесенъ за правителството, то съ настоящето извѣстиятъ се Г. г. конкурентитѣ, че на 8 идущий май въ канцеларията на сѣщия съвѣтъ ще се поднови сѣщия търгъ съ тайна конкуренция, който ще захване на часътъ 10 предъ обѣдъ и ще се свърши на 5 часа подиръ обѣдъ въ сѣщия день.

Желающитѣ да взематъ участие, трѣбва да представятъ кауция отъ 1000 лева

Подробни условия и образци отъ дрѣхитѣ се намиратъ въ канцеларията на сѣщия съвѣтъ.

Министерството запазва правото си да утвърди или не търгътъ.

София, 30 априлий 1883 година.

Приврѣменно Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла
Петковъ.

По Министерството на Общитѣ Сгради Земледѣлието и Търговията.**ИЗВѢСТИЕ**

№ 8.

На 21 май часа по 2 слѣдъ пладнѣ въ Софийскій окръженъ съвѣтъ подъ предсѣдателството на окръжния управителъ ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за поправката на 61450 м. пѣтъ на Ракарелското шосе при мѣстото нарѣчено „убитъ камъкъ“. Стойността на цѣлата работа възлиза на 20,004 лева.

Исканий залогъ е (1,000) лева.

Предложенията (офертитѣ) трѣбва да бѣждатъ съобразни съ образца опредѣленъ въ закона за публичнитѣ търгове.

Поемнитѣ условия за извършването на работата могатъ да се видятъ въ канцеларията на строителний отдѣлъ.

София, 4 май 1883 година.

2—3

ИЗВѢСТИЕ

№ 9.

На 20 май т. г. часа по 11 предъ пладнѣ въ Софийскій окръженъ съвѣтъ подъ предсѣдателството на окръжния управителъ ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за постройката на петъ бараки за юнкерския лагеръ до с. Княжево.

Стойността на цѣлата работа възлиза на 24,500 лева.

Исканий залогъ е 1225 лева.

Предложенията (офертитѣ) трѣбва да бѣждатъ съобразни съ образца опредѣленъ въ закона за публичнитѣ търгове.

Поемнитѣ условия за извършването на работата могатъ да се видятъ въ канцеларията на строителний отдѣлъ.

София, 5-й май 1883 година.

Отъ Българска Нар. Библиотека.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 19.

Управлението на Българската Народна Библиотека дава на публиченъ търгъ съ намаление, подвързването отъ 2000 до 3000 тома книги. Условията могатъ да се прегледатъ всеки день отъ 9 до 12 часа и отъ 2 до 6 часа слѣдъ пладнѣ, въ писалището на Библиотеката.

Търгътъ ще стане на 18, 23 и послѣ днийтъ на 25 май т. г.
София, 3 май 1883 година.

Старший помощникъ: В. Манчовъ.

(2—478—3)

Софийско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 942.

На 12 идущий м-ць мая т. г. по 3 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на общинското управление, ще стане отново публиченъ акционенъ търгъ съ явно наддаване, за продаванието на 5 градски мѣста въ София, находящи се на Орханйиската улица срѣщу ново-строющата се гимназия въ Св. Софийската махала.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ по 250 л.

Условията и подробноститѣ за продаванието на горѣпомѣнжитѣ мѣста, могатъ да се видятъ всѣки день въ канцеларията на общинското управление, освѣнъ въ неприсѣтственнитѣ дни.

София, 6 априлий 1883 година.

Първий помощникъ кмета: Минчо Чачевъ.

Секретаръ: Гр. Гладиевъ.

3—(413)—6

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 950.

На 9-й идущий м-ць мая т. г. по 3 часа слѣдъ пладнѣ въ помѣщението на Софийското градско общинско управление ще стане публиченъ явенъ търгъ за отдаване подъ наемъ градската новопостроенна пералня за една година, сирѣчь отъ 15 мая 1883 година до 15 мая 1884 година.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ по 350 л.

Условията и подробноститѣ за отдаванието на горѣпомѣнжата пералня могатъ да се видятъ въ канцеларията на общинското управление всѣки день, освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни.

София, 7-й априлий 1883 година.

Първий помощникъ кмета: Минчо Чачевъ.

3—(414)—6

Помощникъ секретаря: Ст. Георгиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 341.

Руссенскій окръженъ управителъ съвѣтъ честь има да извѣсти че Смилското тържище (панайръ) ще се отвори текущата год. на 11 идущий май.

Руссе. 13 априлий 1883 година.

3—(449)—3

Предсѣдатель: К. Мариновъ.

Членъ секретаря: П. Пърговъ.

Свищовско градско общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 175.

На основание предписанието на г. на Свищов. окр. управителъ подъ No. 1950, Свищов. град. общ. управление има честь да извѣсти на почитаемата публика въ града и въ цѣлото Княжество, че продава на акционенъ търгъ съ наддаване находящия се въ банята на г. Свищовъ, правителственъ сачикабусъ около 30,000 оки, отъ който една частъ се намира въ бѣчви голѣми, другата изсипана на кълдаржма въ банята. Тая въ бѣчвитѣ отъ оная която е изсипана ще се продава отдѣлно.

Търга ще се произвожда въ общинското управлен е всѣки день освѣнъ неприсѣтственнитѣ дни, и ще трае до 1 юний, въ който день правителството си задържа правото, да потвърди или не станалий търгъ.

Свищовъ, 23 мартъ 1883 година.

3—(373)—3

Кметъ: И. Д. Станчовъ.

За секретаря: Попповъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 149.

Долѣподписаний сѣдебенъ приставъ при Видинскій окръженъ сѣдъ на Ломскій участъкъ на основание изпълнителний листъ No. 78 издаденъ въ 1881 год. отъ Видинскій окръженъ сѣдъ и съгласно ст. ст. 451, 452, 454 и 455 отъ Временитѣ Сѣдебни Правила обявлявамъ за всеобщо знание че слѣдъ 61 день отъ послѣдното троекратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежачи на наследницитѣ на Димитръ Пеневъ изъ градъ Ломъ а именно:

Два дюкяна въ г. Ломъ ханска махала на главната улица подъ No. No. 92 и 93 и отъ горѣ надъ дюкяна подъ No. 92 къща. Дюкянитѣ иматъ ширина по 4 метра а дължина по 8 метра; между съсѣди: Първанъ Славковъ, Георги Първановъ Цибрански и пѣтъ, ацѣнени за 2500 лева.

Това имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола С. Ковачевъ изъ градъ Виена (Австрия) състоящъ отъ 1235½ хилядо и двѣстѣ и тридесетъ и петъ и половина (фиоринта и осемдесетъ (80) лева за сѣдебни разноски.

Ломъ 28 февруарий 1883 година.

3—(296)—3

Сѣдебенъ приставъ: С. Харизановъ.

ИЗВѢСТИЕ

Коммисията за построяване съборната черква въ г. Варна, бѣ обявила, че теглението на лотарията, издадена за подпомагане постройката на казаната черква, ще стане на 15 текущия май, нѣ като се вземе предъ видъ, че отъ издаденитѣ лотарийни билети до сега сѣ се распродали едва 1/5 часть, така щото сѣ взетитѣ пари едва ще мойжтъ да се покрижтъ прѣмиитѣ (печалбата), за послѣденъ пѣтъ моли всичкитѣ учредения, г-да управители и лица да побързатъ да распродажтъ испратенитѣ имъ билети, и стойността имъ да внесжтъ незабавно.

Послѣденъ срокъ за теглението се опредѣля на 30 октомврий 1883 год. а до 16 сѣщия октомврий останалитѣ нераспродадени билети трѣбва да се повърнатъ на градското общинско управление; въ противенъ случай не повърнатитѣ до тойзи срокъ билети ще се считатъ за продадени.

Варна, 3-й май 1883 година.

Предсѣдатель: В. Христовъ.

Берковският мировий съдия.

РЪШЕНИЕ

№ 749.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Български, днесъ 1882 год. 27 ноемврий Берковският мировий съдия разгледва гражданското дѣло № 209 по искътъ на Езекия П. Филиповъ, повѣренникъ на Х. Сали Х. Ибраимовъ изъ г. Берковица противъ Мехмедъ Шабанъ, бивши Берковски жителъ, а понастоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣсто жителство въ Турция за 2260 гроша съ записъ.

На основание членове 71, 100, 103, 115, 116, 120 и 121 отъ Гражданското Съдопроизводство и ст. 971 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила,

Задочно Рѣши:

Мехмедъ Шабанъ, бивши Берковски жителъ, а понастоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ турция се осжда заочно да заплати на Х. Сали Х. Ибраимовъ чрезъ повѣренника му Езекия П. Филиповъ изъ Берковица 2260 гроша по записъ, — 21 лева 60 ст. за публикация призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве № 53, 54, 55, и 18 лева за право на защитникъ и всички други разноски, които би послѣдвали да исплащанието горний дѣлгъ.

Това заочно рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Вратчанският окръженъ съдъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ деня на послѣдното трикратно публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Берковският мировий съдия: Т. Табаковъ.

Секретаръ: Я. Демяновъ.

1—(1719)—3

Видинският мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Български, на 3-й януарий 1883 год., Видинският мировий съдия разгледва гражданското дѣло № 2018 по описътъ за миналата 1882 год. по искътъ предявенъ отъ Коста Ивановъ, изъ г. Видинъ, противъ Мустафа Ефенди Джелиловъ, отъ сѣщия градъ, а понастоящемъ живущъ въ г. Самсонъ (Турция) за давание такриръ на продаденитѣ му земи.

На основание ст. 115, 116, 121, 124 и 125 отъ Гражданското Съдопроизводство за мировитѣ съдии,

Задочно опредѣли:

Мустафа Ефенди Джелиловъ, бивши Видински жителъ, а понастоящемъ живущъ въ г. Самсонъ (Турция), да даде крѣпостенъ актъ на Коста Ивановъ, изъ г. Видинъ, за продаденитѣ му три лозя отъ 18,000 гизи и една срутена кула и двѣ ниви отъ 5 дюлма, находящи се въ околността на с. Вѣла-Рада, при лозята на Георги Касашина, или да му върне взетитѣ 2000 гроша; освѣнъ това, да му плати за водене дѣлото 16 лева, за публикуване призовката 18 лева 90 ст. и всичкитѣ други послѣдующи разноски.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлежи на отзывъ въ Видинският мировий съдъ въ двѣнедѣленъ срокъ, отъ деня на троекратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“, или на апелъ въ Видинският Окр. Съдъ, въ едномѣсеченъ срокъ отъ сѣща дата.

Мировий съдия: В. Бушарановъ.

1—(11)—3

Дърманският мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Български, Дърманският мировий съдия, въ публичното си засѣдание на 13 януария 1882 г. разгледва гражданското дѣло подъ № 1085, по тѣжбата на Османъ Асановъ, отъ с. Т. Изворъ (Дърманска околия), сръщу Али Бекташовъ, отъ сѣщото село, сега живущъ въ Турция, Едренският окръгъ, Хавсенска околия въ селото Павла, по искъ за гроша 1470, остатъкъ отъ записъ.

На основание чл. 71, 115, 116, 120 до 125 и 132 отъ Гражданското Мирово Съдопроизводство,

Задочно рѣши:

Осжда Али Бекташовъ да плати на Османъ Асановъ хиляда четиристотинъ и седемдесетъ гроша дѣлгъ, остатъкъ отъ единъ записъ, 18 лева за публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (бр. 74, 75 и 76 отъ 1882 год.), както и всичкитѣ други разноски, които ще послѣдватъ до исплащанието му.

Това задочно рѣшение е неокончателно и подлежи на апелъ въ едномѣсеченъ срокъ отъ троекратното му публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“, а е обявено на 13 януарий 1883 год.

Мировий съдия: И. Ивановъ.

Секретаръ: Т. Бояджиевъ.

1—(90)—3

Радомирският мировий съдия.

ЗАОЧНА РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 389.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Български, на хиляда осмстотинъ осмдесетъ и втора година, де-

кемврий седмий день, Радомирският мировий съдия, Д. Симовъ, въ публичното си сждебно засѣдание слѣдъ като изслуша гражданското подъ № 476, по описътъ отъ т. 1882 год., дѣло, по искътъ на Минко Миленовъ ж. отъ г. Радомиръ, сръщу Яшаръ Зеинеловъ бивши жителъ на с. Калотинци Радомирска околия, а понастоящемъ живущъ задъ границата (Турско,) въ г. Шипъ за 3286¹/₂ гроша отъ търговски смѣтки.

На основание чл. чл. 39, 48, 49, 61, 68, 70, 71, 72, 100, 102, 103, 109, 115 и 116 отъ съдопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсждни не мировитѣ съдии,

Опредѣли задочно:

1) Намира искътъ на истецътъ Минко Миленовъ ж. отъ г. Радомиръ за умѣстенъ и осжда отвѣтникътъ Яшаръ Зеинеловъ бивши ж. на с. Калотинци, Радомирска околия, а сега живущъ задъ границата (Македония) въ г. Шипъ да му брой 3286¹/₂ (три хиляди, двѣстѣ, осмдесетъ и шестъ и половина) гроша;

2) Да му плати още за сждебнитѣ му разноски и за публикуването на призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ двадесетъ (20) лева както и всичкитѣ други които ще го послѣдватъ до конечното свършване на дѣлото, и,

3) Да плати на тримата свидѣтели възнаграждение за денгубитѣ имъ по 5 (петъ) лева на всякай единъ, 15 (петнадесетъ) лева.

Настоящото рѣшение е неокончателно и незадоволната отъ него страна има право да го обжалва по апелационенъ порядкъ предъ Кюстендилският окръженъ съдъ въ растояние на единъмѣсеченъ срокъ отъ деня на послѣдното му двоекратно обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно чл. чл. 124, 125 и 132 отъ сѣщото гражданско съдопроизводство.

Мировий съдия: Д. Симовъ.

Секретаръ: И. Соколовъ.

1—(1776)—2

ЗАОЧНА РЕЗОЛЮЦИЯ

№ 391.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Български, на хиляда осмстотинъ осмдесетъ и втора година, декемврий десетий день, Радомирският мировий съдия Д. Симовъ, въ публичното си сждебно засѣдание, слѣдъ като изслуша гражданското дѣло подъ № 483 по описътъ отъ т. 1882 год., по искътъ на Митко Петровъ ж. отъ г. Радомиръ, и Малинъ Велчовъ Жаблянски ж. отъ с. Жабляно, Радомирска околия, сръщу Хюсеинъ Алиевъ бивши ж. на с. Ковачевци, Радомирска околия, а понастоящемъ живущъ задъ границата (Македония) въ г. Петричъ, за 43 турски лири.

На основание чл. чл. 39, 48, 49, 61, 68, 100, 102, 103, 109, 115 и 116 отъ съдопроизводството по Гражданскитѣ дѣла подсждни на мировитѣ съдии,

опредѣли заочно:

1. Осжда отвѣтникътъ Хюсеинъ Алиевъ, бивши ж. на с. Ковачевци Радомирска околия, а понастоящемъ живущъ задъ границата (Македония) въ г. Петричъ, да брой на иститѣ Митко Петровъ ж. отъ г. Радомиръ, и Малинъ Велчовъ — Жаблянски ж. отъ с. Жабляно, Радомирска околия, чрѣзъ повѣренникътъ имъ Тодоръ Стоиловъ живущъ въ г. Радомиръ 43 (четиридесетъ и три) лири турски;

2. Да имъ плати още сждебнитѣ имъ разноски както и за публикуването на призовката въ „Държавният Вѣстникъ“ 30 (тридесетъ) лева и всичкитѣ други които ще ги послѣдватъ до конечното свършване на дѣлото, и

3. Да плати на тримата свидѣтели испитвани предъ Кюстендилският и Дубницкият мирови съдии, възнаграждение за денгубитѣ имъ по (1) една сръбърна рубла на всѣкой единъ, всичко три.

Настоящото рѣшение е неокончателно и незадоволната отъ него страна има право да го обжалва по апелационенъ порядкъ предъ Кюстендилският Окрѣженъ Съдъ, до единъ мѣсець отъ деня на двократното му обнародване въ „Държавният Вѣстникъ“ съгласно чл. чл. 124, 125 и 132 отъ сѣщото Гражданско Съдопроизводство.

Мировий съдия: Д. Симовъ.

Секретаръ: И. Соколовъ.

1—(1777)—2

Русенският окръженъ съдъ.

РЪШЕНИЕ

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Българският Князь Александръ I, Русенският окръженъ съдъ по гражданското отдѣление, въ открито сждебно засѣдание, държано на деветий октомврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година, въ слѣдующий съставъ: подпредсѣдатель Иванъ Кавруковъ, членове: Бони Ханджиевъ и Иванъ Христофоровъ, при секретаря П. Мишковъ и при участието на пом. прокурора Ив. Мумджиевъ слуша доложенното, отъ членъ Ханджиева, гражданско дѣло по описа № 215 по тѣжбата на Ивановъ и Сребровъ изъ гр. Руссе повѣренници на Костаки Кермекчиева изъ сѣщия градъ противъ наслѣдницитѣ на покойния Иванъ Кермекчиевъ за искъ отъ 5724 лева произходящи отъ разни смѣтки.

Обстоятелствата на дѣлото сж: Ивановъ и Сребровъ, законноповѣренници на Костаки Н. Кермекчиевъ съ прошенияето си отъ 22 февруарий 1882 г. до Русенският окръженъ съдъ между другото заявяватъ, че довѣрителътъ имъ Костаки Н. Кермекчиевъ, ималъ да зема отъ разни смѣтки отъ покойниятъ Иванъ Н. Кермекчиевъ суммата 5724 лева; затова молятъ сжда, щото съгласно чл. 117 Вр. Сжд. Правила, да привика наслѣдницитѣ на покойниятъ Иванъ

Кермекчиевъ на които имената и мѣстожителството имъ не е било извѣстно, и ги осъди да заплатятъ въ полза на довѣрителътъ имъ, поменатата горе сума отъ 5724 лева заедно съ сѣдебнитѣ разноси и възнаграждение за водение на дѣлото.

При разбирателството на това дѣло на именний позивъ въ сѣдебното засѣдание се яви повѣренника на истца Христо Ивановъ, а наслѣдниците на покойния Ивана Кермекчиевъ отсъствуваха.

Сѣда, като изслуша заключението на помощ. Прокурора, относително неявяванието на една отъ странитѣ, взе предъ видъ: че процедурата относително повикванието на отвѣтницитѣ е изпълнена, както се това види че послѣдното трикратно публикуване на призовката No. 1102 е публикувана въ „Държавния Вѣстникъ“ въ брой 34 отъ 6 Априлий 1882 г. и че опредѣления въ призовката шест-мѣсеченъ срокъ е истекълъ, и на основание ст. 281 и 1 Вр. Сѣд. Правила опредѣли: дѣлото да се разгледва и безъ присѣдствителството на отвѣтницитѣ.

Слѣдъ доклада на дѣлото, повѣренника на истца Христо Ивановъ като поддържа въ точностъ съдържанието на искомото си прошение въ допълнение каза, че довѣрителя му ималъ да зема отъ покойния Иванъ Кермекчиевъ 5724 лева произходящи отъ разни смѣтки, и за доказателство на искътъ си представи единъ записъ подписанъ отъ покойния Иванъ Кермекчиевъ съ дата 21 септемврий 1869 г. за 1580 гроша Влашки пари; единъ билансъ че е заплатилъ на Клайнъ и Яковъ Бехчетъ за покойния Ив. Н. Кермекчиевъ 375 лева и 15 ст. и е похарчилъ по процеса му 238 лева 80 ст. и единъ тефтеръ като били съдружници покойния Ив. Кермекчиевъ оставалъ дълженъ 2156 лева 52½ стот. и други отъ сѣщия тефтеръ 352 л. 90 ст. една пощенска квитанция, писмо и за телеграммъ 250 рубли или 1000 лева, като прибави че тия пари ги далъ въ заемъ на Ив. Кермекчиевъ а не за съдружеска смѣтка и 1000 лева за гдѣто е иждивилъ подиръ смъртта на брата си Иванъ Кермекчие, моли сѣда на основание представенитѣ му документи да се осъдятъ наслѣдницитѣ на покойния Ив. Н. Кермекчиевъ да заплатятъ на довѣрителя му 5724 лева заедно съ лихвитѣ и за водение на дѣлото разноси.

Сѣда, като изслуша обясненията на истца и заключението на помощ. прокурора взе предъ видъ: че отъ представенитѣ отъ ищеца тефтеръ, квитанция, писмо и телеграмма не се доказва напълно нито е съвсѣмъ бездоказано, че ищеца има да зема отъ покойния си братъ Ив. Н. Кермекчиевъ по тефтеръ 2156 лева 52½ ст. други 352 лева 90 ст. тоже отъ тефтеръ и 250 рубли среб. споредъ пощ. квитанция, опредѣли: ищеца Костаки Н. Кермекчиевъ, да положи кѣтва че горнята сума, а именно 2156 лева 52½ ст. отъ тефтеръ, други 352 лева 90 ст. тоже отъ тефтеръ и 350 руб. ср. споредъ пощенската квитанция, има да ги зема отъ брата си Ив. Н. Кермекчиевъ и не ги е взелъ, който прие и положи дадената нему отъ сѣдѣтъ кѣтва.

Слѣдъ изслушванието заключението на помощ. прокурора, сѣда за да рѣши това дѣло взе предъ видъ: 1) че отъ представения записъ съ дата 21 септемврий 1869 год. се доказва че Костаки Н. Кермекчиевъ има да взема отъ Ивана Н. Кермекчиева 1580 гроша Влашки пари; 2) че ищеца Костаки Н. Кермекчиевъ съ нищо не доказва че е иждивилъ подиръ смъртта на брата си Ивана Н. Кермекчиева 1000 лева; 3) отъ представения билансъ не се доказва, че ищеца има да взема отъ брата си Ивана 238 лева 80 ст. похарчени за сѣдебни разноси по процеса съ Иваница Симеоновъ, и 375 лева 15 ст. броени на адвокатитѣ Клайнъ и Яковъ Бехчетъ, тъй като отъ представения билансъ не се види, да ли Костаки Кермекчиевъ е харчилъ тѣзи пари, и че отъ този билансъ не се съгласява да че всичкитѣ тѣзи пари трѣбвало да ги брой Иванъ Кермекчиевъ, и 4) сторената отъ ищеца кѣтва, че дѣйствително има да взема отъ брата си Ивана по тефтеръ 2156 л. и 52½ ст. други 352 лева 90 ст. тоже по тефтеръ и споредъ квитанция пощенска писмото и телеграммата е далъ на сѣщия на заемъ 250 руб. среб. а не за съдружество и че има да ги взема служи за доказателство, съгласно ст. 196 — 199 Вр. Сѣдебни Правила, водимъ отъ тѣзи съображения, и на основание ст. 134, 138, 167, 196, 199, 265 и 281 п. 1 Вр. Сѣд. Правила опредѣли: Наслѣдницитѣ на покойния Ивана Кермекчиевъ да заплатятъ на Костаки Кермекчиева една хиляда петстотинъ осемдесетъ гроша Влашки пари по записъ, двѣ хиляди и сто петдесетъ шесть лева 52½ ст. и други триста петдесетъ два лева 90 ст. по тефтеръ и деветстотинъ двадесетъ петъ лева (No. 925) дадени въ заемъ, а другата частъ на искътъ да остане безъ послѣдствие, като недоказана. Сѣдебнитѣ разноси, съгласно ст. 971 и 972 Вр. Сѣд. Правила се възлагатъ върху отвѣтницитѣ.

Това рѣшение е неокончателно и може да бѣде обжалвано въ Руссенския апелативенъ сѣдъ въ два-мѣсеченъ срокъ за присѣдствующата тукъ страна отъ деня 23 октомврий т. г. когато рѣшението се изготви въ окончателна форма, а за отсъствующата страна отъ деня на напечатванието рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 270-277 и 290 Вр. Сѣд. Правила.

На първообразното подписаха: Подпредсѣдатель Иванъ Кавруковъ; членове: Бони Ханджиевъ, Иванъ Христофоровъ, и приподписалъ Секретаръ: Павелъ Мишковъ.

Руссе, 33 октомврий 1882 год.

Подпредсѣдатель: И. Кавруковъ.

Секретаръ: П. Мишковъ.

Руссенский мировий сѣдия.

РѢШЕНИЕ

№ 1052.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, на 1882 год. декемврий двадесетъ и осми день, Руссенский мировий сѣдия разгледа дѣлото на Мехмедъ Ахмедовъ, житель Руссенский, съ Бакалъ Исмаилъ Мустафовъ, житель Руссенский, а сега находящъ се въ Цариградъ (Турция), за 35 лири турски. Отвѣтника Бакалъ Исмаилъ Мустафовъ призованъ въ сѣда съ призовка, която трикратно е обнародвана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (бр. бр. 92, 93 и 95 отъ 1882 год.) не се яви за отговоръ нито лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно, на основание чл. 115 и 116 отъ Мировото Гражданско Сѣдопроизводство, мировий сѣдия намѣри; че презъ мѣсець юний 1882 год. Бакалъ Исмаилъ Мустафовъ приелъ тридесетъ и петъ лири турски отъ Мехмедъ Ахмедовъ, за да му продаде къщата си, като ще му я предаде по законенъ редъ; и че Бакалъ Исмаилъ не предалъ къщата си на Мехмедъ Ахмедова, нито му е повърналъ 35-тѣ лири турски. Това се доказа отъ показанията на свидѣлитѣ: Шукрю Ефенди Хасановъ и Сюлейманъ Ефенди Алиевъ, жители Руссенски.

И като взе въ съображение обясненията на ищеца, показанията на свидѣлитѣ, и неявяванието на отвѣтника, на основание чл. 68, 100, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, опредѣли заочно:

Бакалъ Исмаилъ Мустафовъ да повърне на Мехмедъ Ахмедовъ тридесетъ и петъ лири турски. Сѣдебнитѣ разности, колкото сѣ станали и колкото ще послѣдватъ по това дѣло, всичкитѣ да се заплатятъ за смѣтка на сѣщия Бакалъ Исмаилъ.

Това рѣшение, на основание чл. 124 и 132 отъ Гражд. Мир. Сѣдопроизводство, е неокончателно, и може да бѣде обжалвано по апелационенъ редъ въ едномѣсеченъ срокъ отъ денѣтъ на послѣдното му трикратно обнародване чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: Кръстичъ.

1—(113)—3

РѢШЕНИЕ

№ 748.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, на 1883 год. януарий двадесетий день, Руссенский мировий сѣдия разгледа дѣлото на Хафузъ Ибрахима Х. Амишовъ, изъ гр. Руссе, съ Ахмеда Изетовъ, бивший житель Руссенский, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, за 29¼ лири турски, отъ поръчителство, които покойний Изетъ дължалъ на Руссенската земледѣлческа каса.

Отвѣтника Ахмедъ Изетовъ призованъ въ сѣда съ призовка подъ № 790, която е публикувана трикратно чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ (бр. бр. 54, 55 и 56 презъ 1882 год.), не се яви за отговоръ нито лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно, на основание чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, мировий сѣдия намѣри слѣдующитѣ обстоятелства: Презъ 1292 г. отъ Егира нѣкой си Изетъ подъ поръчителството на Ахмеда Изетовъ взелъ въ заемъ 29¼ лири турски отъ тогавашната Руссенска земледѣлческа каса, на която касиеръ билъ Хафузъ Ибрахимъ Х. Амишовъ. И сегашната Руссенска земледѣлческа каса събрала реченитѣ 29¼ лири отъ бивший касиеръ Хафузъ Ибрахима Х. Амишовъ, защото дължника Изетъ билъ се поминалъ, а поръчителя му Ахмедъ Изетовъ се е изселилъ изъ България въ неизвѣстно мѣстожителство. Вслѣдствие на това ищеца Хафузъ Ибрахимъ Х. Амишовъ иска отъ Ахмедъ Изетовъ 29¼ лири турски, за доказателство на които представи записътъ, подпечатанъ отъ покойния Изетъ и отъ поръчителя Ахмедъ Изетовъ, като приведе на испитъ и свидѣлитѣ: Георгия Х. Поповъ, сегашний касиеръ на Руссенската земледѣлческа каса, Х. Ибишъ-Бей Мехмедовъ и Муидина Рашидовъ.

Мировий сѣдия като взе въ съображение обясненията на ищеца, записътъ подпечатанъ отъ покойния Изетъ и отъ поръчителя Ахмедъ Изетовъ, показанията на свидѣлитѣ и неявяванието на отвѣтника, на основание чл. чл. 48, 68, 71, 100, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Опредѣли:

Ахмедъ Изетовъ да брой на Хафузъ Ибрахима Х. Амишовъ двадесетъ и деветъ и четвъртъ лири турски. Сѣдебнитѣ разности се възлагатъ на отвѣтника.

Това рѣшение, на основание чл. чл. 124, 125 и 132 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, подлѣжи на апелационно обжалване въ Руссенский Окр. Сѣдъ въ едномѣсеченъ срокъ, отъ денѣтъ на послѣдното му трикратно публикуване чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: Кръстичъ

1—(312)—3

Троянский мировий сѣдия.

ЗАОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 659.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, Троянский мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ въ открито сѣдебно засѣдание на 2 ноемврий 1882 година публично разгледа гражданското дѣло подъ № 418/82 относително искътъ на Хасанъ Хасанъ Пехливановъ изъ село Доброданъ, сръщу Атидже, Хавва, Айше, Назифе и Шахсине Османови изъ сѣщото село, за 900 гроша по записъ.

Обстоятелствата на дѣлото сѣ: Ищецътъ Пехливановъ отъ подаденото си прошение въ Троянското мирово сѣдилище на 7 априлий т. г. регистрирано

подъ № 524, дири отъ братия Османови 900 гроша бащинъ борчъ, който продадъ биволи на покойния имъ баща, а сега като се е завърнала само Атидже наследница на бащиния си имотъ, иска отъ нея паритъ и разноскитъ.

Дѣлото първоначално бѣ назначено за разглеждане на 4 юний т. г.

При разбирателството на дѣлото се яви Атидже Османова и ищеца Хасанъ Хасанъ Пехливановъ, слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ обяснения изложени въ протоколъ № 2 по това дѣло,

Мировий сѣдия като взе предъ видъ: 1) че отвѣтницата не е сама наследница на бащиния си имотъ; 2) че отвѣтницата не отказва, че баща ѝ не дължи на Пехливанова, но имала още четири сестри, като Хава, Айше, Назифе и Шахине въ бѣгство въ Турция, а живѣятъ въ Цариградъ — то на основание на горнето, и съгласно ст. 115 п. 2. отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, постанови, за да се призоватъ казанитѣ четири сестри чрѣзъ „Държавний Вѣстникъ“ въ срокъ на четири мѣсеци, за да се явятъ въ залата на сѣда сами лично или чрѣзъ свои повѣренници, и отговарятъ на бащиния си дългъ и тѣ като наследници на имота му.

Съ призовка № 492 (виждъ брой 67/82) трикратно публикувана призовахъ сестри: Хавва, Айше, Назифе и Шахине изъ село Доброданъ, а понастоящемъ живущи въ Цариградъ въ Турция, за да се явятъ и отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Пехливанова и тѣ като наследници на бащиния си имотъ въ срокъ на четири мѣсеца, сами лично или чрѣзъ свои законни повѣренници, слѣдователно като се призова и тукашната отвѣтница Атидже съ призовка № 823 и тя смѣщо въ този денъ по сѣщій споръ.

При разбирателството на дѣлото се яви ищеца Хасанъ Хасанъ Пехливановъ и тукашната отвѣтница Атидже придружени съ свидѣтели Исмаилъ Мустафовъ и Ахмедъ Мехмедовъ Доброданци, а другитѣ сестри на отвѣтницата: Хавва, Айше, Назифе и Шахине, ако и да бѣха повикани съ формална призовка подъ № 492, публикувана трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, (виждъ броеве 67, 68 и 69), не се явиха ни сами ни чрѣзъ свой законенъ повѣренникъ за да отговарятъ на предявения срѣщу тѣхъ искъ отъ Пехливанова; слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ показания на странитѣ изложени въ протоколъ № 2 по това дѣло,

Мировий сѣдия взе предъ видъ:

1) Че тукашната отвѣтница, като се яви и каза, че тя отговаря само за нейната си принадлежаща частъ отъ бащиния ѝ борчъ и го признава, а за другитѣ си сестри не отговаря, понеже тя си е усвоила отъ бащиния си имотъ само $\frac{1}{5}$ частъ;

2) Че послѣднитѣ Хавва, Айше, Назифе и Шахине Османови, ако и да бѣха викани чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве 67, 68 и 69), съ призовка подъ № 492, не се явиха ни лично ни чрѣзъ свои законни повѣренници, за да отговарятъ на принадлежащата тѣмъ частъ отъ борча;

3) Че ищеца за подкрѣпление искътъ си представи свидѣтели: Исмаилъ Мустафовъ и Ахмедъ Мехмедовъ, които се испитаха съ съблюденіе ст. ст. 50, 61 и 70 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство и подкрѣпиха въ сѣщностъ искътъ на Пехливанова, като казаха че дѣйствително му дължи Османъ 900 гроша отъ продажба на биволи, и

4) Че тукашната отвѣтница сама признава и исповѣдва, че Хасанъ Хасанъ Пехливановъ ималъ да зема 900 гроша отъ баща ѝ отъ продажба на биволи, — то въ съображение на горѣизложеното, и на основание ст. ст. 48, 49, 50, 61, 68, 100, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши:

1) Атидже Османова изъ с. Доброданъ, като наследница на бащиния си имотъ да брой принадлежащата се частъ отъ бащиния ѝ борчъ гр. 180 на Хасанъ Хасанъ Пехливановъ и разноски 20 гроша по това дѣло за денгуба нему и на свидѣтелитѣ. 2) Хава, Айше, Назифе и Шахине Османови, бивши жители изъ село Доброданъ, а понастоящемъ живущи въ Цариградъ, като наследници на бащиния си имотъ Османъ, за издължение на борчътъ му да броятъ принадлежащата тѣмъ частъ 720 гроша и сѣдебнитѣ разноски за публикуване призовката № 492 (виждъ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 67/82) лева 18 ст. 90, смѣщо и разноскитѣ които ще послѣдватъ.

Настоящото рѣшение къмъ първий отвѣтникъ е окончателно, а къмъ послѣднитѣ е неокончателно, съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, подлѣжи на апелационно обжалване предъ Севлиеви окр. Сѣдъ въ срокъ на единъ мѣсець отъ денътъ на публикуването на настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия Х. Мьсарловъ.

1—(1785)—1

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 660.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българскій, Троянскій мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ, въ открито сѣдебно засѣданиена вторий ноемврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и втора година, публично разгледъ гражданското дѣло No. 429/82 относително по искътъ на Кънча Ивановъ Чавдаровъ изъ с. Бѣлишъ срѣщу братия Хасанъ, Сюлюманъ, Османъ, Юмеръ и Ахмедъ Карачорови изъ с. Доброданъ, отъ които Хасанъ понастоящемъ е тукъ въ България въ с. Доброданъ, а послѣднитѣ четирма сж живущи въ турция въ Цариградъ, за искъ бащинъ дългъ гроша 1250 отъ служинство.

Обстоятелствата на дѣлото сж: ищецътъ Чавдаровъ отъ подаденото си прошение въ Троянското мирово сѣдилище на 9 априлий т. г. регистрирано въ входящия дневникъ подъ No. 538/82, иска отъ Хасанъ Хасановъ Карачоровъ 1250 гроша бащинъ борчъ, който билъ работилъ на керханата при покойния имъ баща Хасанъ Карачоровъ, а сега като се завърналъ той и станалъ наследникъ на бащиния си имотъ иска отъ него паритъ и сѣдебнитѣ разноски.

Дѣлото първоначално бѣ назначено за разглеждане на 7 юний т. г.

При разбирателството на дѣлото се яви Хасанъ Хасановъ Карачоровъ и ищеца Иванъ Кънчовъ Чавдаровъ; слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ обяснения изложени въ протоколъ No. 1 по това дѣло, мировий сѣдия като взе предъ видъ:

1) Че отвѣтника не е самъ наследникъ на бащиния си имотъ, и 2) Че отвѣтника не отказва че баща му дължи на Чавдарова, нѣ ималъ още четирма братия Сюлюманъ, Османъ, Юмеръ и Ахмедъ въ бѣгство въ турция, а живѣятъ въ Цариградъ; то на основание на горнето, и съгласно ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила постановихъ, за да се призоватъ казанитѣ четирма братия; чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“ въ срокъ четиримѣсеченъ, за да се явятъ въ залата на сѣда сами лично или чрѣзъ свои повѣренници, и отговарятъ на тоя бащинъ имъ дългъ и тѣ, като наследници на имота му.

Съ призовка No. 491/82, виждъ броеве No. 67, 68 и 69, трикратно публикувана, призовахъ братия: Сюлюманъ, Османъ, Юмеръ и Ахмедъ изъ с. Доброданъ а понастоящемъ живущи въ Цариградъ въ турция, за да се явятъ и отговарятъ на предявения срѣщъ тѣхъ искъ отъ Чавдарова като наследници на бащиния си имотъ въ срокъ на четири мѣсеца сами лично или чрезъ свои законни повѣренници, като слѣдователно се призова и тукашния отвѣтникъ Хасанъ съ призовка No. 847 и то сѣщо въ този денъ на сѣщия споръ.

При разбирателството на дѣлото се явиха ищеца Кънчо Ивановъ Чавдаровъ и тукашния отвѣтникъ Хасанъ, а другитѣ му братия: Сюлюманъ, Османъ, Юмеръ и Ахмедъ, ако и да бѣха призовани съ формална призовка подъ No. 491 публикувана трикратно въ „Държавний Вѣстникъ“, виждъ броеве No. 67, 68, и 69, не се явиха ни сами ни чрезъ свои законни повѣренници, за да отговарятъ на предявения срѣщъ тѣхъ искъ отъ Чавдаровъ. Слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ показания на странитѣ изложени въ протоколъ No. 2 по това дѣло, мировий сѣдия, като взе предъ видъ:

1. Че тукашния отвѣтникъ като се яви и каза че той отговаря само за неговата принадлежаща се частъ отъ бащиния му борчъ и го признава, а за другитѣ си братия не отговаря, понеже той си е усвоилъ отъ бащиния си имотъ само $\frac{1}{5}$ частъ;

2. Че послѣднитѣ Сюлюманъ, Османъ, Юмеръ и Ахмедъ Карачорови, ако и да бѣха викани чрѣзъ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве No. 67, 68 и 69) съ призовка подъ No. 491 не се явиха ни лично ни чрезъ свои законни повѣренници, за да отговарятъ на принадлежащата се тѣмъ частъ отъ борча;

3). Че ищеца за подкрѣпление на искътъ си представи свидѣтели Андрея Василева и Делчо Маринова които се испитаха съ съблюденіе ст. 50, 61 и 70 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство и подкрѣпиха въ сѣщностъ искътъ на Чавдарова, като казаха, че когато покойния Карачоровъ условилъ Чавдарова за гроша 1400 да му работи на керханата отъ Благовѣщение до Димитровъ-денъ прѣзъ 1876 год. и тѣ били тамо на условяването и Карачоровъ му далъ 150 гроша пишинатъ, а послѣднитѣ 1250 гроша му ги дължи и до днесъ, и

4). Че и тукашния отвѣтникъ самъ признава и исповѣдува че Чавдаровъ работилъ на керханата прѣзъ 1876 година отъ Благовѣщение до Димитровъ-денъ, и знае че не е получилъ паритъ отъ баща му. То въ съображение на горѣизложеното и на основание ст. 48, 49, 50, 61, 68, 100, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши:

1 Хасанъ Хасановъ Карачоровъ въ село Доброданъ като наследникъ на бащиния си имотъ да брой принадлежащата му частъ бащини борчъ гр. 250 на Кънча Ивановъ Чавдаровъ и осемдесетъ гроша разноски по това дѣло, за денъ-губа нему и на свидѣтелитѣ;

2) Сюлюманъ, Османъ, Юмеръ и Ахмедъ Хасанови Карачорови бивши жители изъ село Доброданъ, понастоящемъ живущи въ Цариградъ като наследници на бащиния си имотъ Хасанъ Карачоровъ, за издължение на борчътъ му да броятъ принадлежащата се тѣмъ частъ гроша 1000 и сѣдебни разноски за публикуване призовката No. 491/82 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой No. 67, 68 и 69, лева 19 ст. 80. смѣщо и разноскитѣ които ще послѣдватъ.

Настоящото рѣшение къмъ първий параграфъ е окончателно а къмъ послѣднитѣ е неокончателно; съгласно ст. 124, 125, 132, отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство подлѣжи на апелационно обжалване предъ Севлиеви окр. сѣдъ, въ срокъ на единъ мѣсець отъ денътъ на публикуването на настоящето рѣшение въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

г. Троянъ, 5 ноемврий 1882 год.

Мировий сѣдия: Хар. Мьсарловъ.

1—(1786)—1

РѢШЕНИЕ

№ 669.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българскій, Троянскій мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ, въ откритото си сѣдебно засѣданіе на 15 ноемврий 1882 год., като разгледъ публично гражданското дѣло подъ № 589/82, относително искътъ на Непо Мариновъ, изъ г. Троянъ, срѣщу Ахмедъ Памукчиолу, изъ с. Команъ, а понастоящемъ живущъ въ Гюмюрджина (Турско) за гроша 640 $\frac{1}{2}$.

Обстоятелствата на дѣлото сж:

Мариновъ отъ подаденото си прошение въ Мировото сѣдилище на 27 май 1882 год., регистрирано подъ № 746, дири отъ Памукчиолу гроша 302 $\frac{1}{2}$ съ записъ денословие 1292 год. по Егира Рабуль-Ахъръ 2-й и отъ тефтеръ гроша 338, вѣичко 640 $\frac{1}{2}$; понеже отвѣтника му отсъствува въ Турско, моли да се

призове чръзъ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на искътъ му, слѣдователно да му се заплатятъ и послѣдовавшитѣ разноси.

Троянски мировий сѣдия съ призовка подъ № 1237, трикратно публикувана (виждъ броеве 64, 65 и 66), призова Памукчиолу изъ г. Гюмюрджина, бившии жителъ изъ с. Команъ, за да се яви въ срокъ на четири мѣсеци, самъ лично или чръзъ повѣренникъ, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Маринова.

При разбирателството на дѣлото се яви само ищеца Нено Мариновъ, а отвѣтника, ако и да бѣше виканъ чрезъ „Държ. Вѣстникъ“ (виждъ броеве 64, 65 и 66) съ призовка № 1237, не се яви ни самъ ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Нена Мариновъ. Слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ показания на страната, изложени въ протоколъ № 1 по това дѣло,

Мировий сѣдия като взе предъ видъ:

1) Че отвѣтника ако и да бѣше призованъ съ формална призовка № 1237, и трикратно публикувана въ „Държ. Вѣстникъ“ (виждъ броеве 64, 65 и 66), не се яви ни самъ ни чрезъ законенъ повѣренникъ, за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Маринова;

2) Че ищеца за подкрѣпление на искътъ си представи записъ отъ 1292 г. Рабуль-Ахъръ 2-й (отъ Егира) за гроша 302½ и съ тефтеръ (виждъ страница № 10 и редове 11 и 12) гроша 338 отъ същата година;

3) Че ищеца настоятелно искаше да му се рѣши дѣлото заочно по духътъ на ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, — то въ съображение на горѣизложеното, и на основание ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши:

Ахмедъ Папукчиолу, бившии жителъ изъ с. Команъ, а понастоящемъ жителъ въ г. Гюмюрджина (Турско), за издължение дългътъ си отъ записъ и тефтеръ, да брой на Нена Мариновъ, изъ г. Троянъ, 640½ гр. и разноситѣ за публикация на призовката № 1237 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве 64, 65 и 66, лева 20 ст. 70.

Настоящото рѣшение, съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство е неокончателно, и неблагоприятната страна може да направи обтѣжване предъ Севлиевский Окр. Сѣдъ по апелационенъ редъ въ срокъ на единъ мѣсець отъ публикуванието рѣшението въ „Държ. Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: Хар. Мьсарловъ.

1—(1787)—1

РѢШЕНИЕ

№ 670.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, Троянски мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ въ открито сѣдебно засѣдание на 15 ноемврий 1882 год. разглѣда гражданското дѣло подъ No. 599/82 относително по искътъ на Нено Мариновъ изъ г. Троянъ срѣщу Мехмедъ Молиоолу изъ с. Команъ, а понастоящемъ живущъ въ Гюмюрджина (Турско) за гроша 440 съ записъ.

Обстоятелствата на дѣлото сж:

Мариновъ отъ подаденото си прошение въ мировото сѣдилище на 28 май 1882 год. регистрировано подъ No. 765, дири отъ Молиоолу гроша 440 по записъ съ денословие по Егира 1277 год. апр. 24; понеже отвѣтника отсѣтствува въ Турско, моли да се призове чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на искътъ му, слѣдователно да му се заплатятъ и послѣдовавшитѣ разноси.

Троянски мировий сѣдия, съ призовка подъ No. 1258 трикратно публикувана (виждъ броеве No. 64, 65 и 66) призова Молиоолу изъ г. Гюмюрджина, бившии жителъ изъ селото Команъ, за да се яви въ срокъ на четири мѣсеци самъ лично или чръзъ повѣренникъ и отговаря на прѣдявения срѣщо него искъ отъ Маринова.

При днешното разбирателство на дѣлото се яви само ищеца Нено Мариновъ, а отвѣтника ако и да бѣше виканъ чръзъ „Държавенъ Вѣстникъ“, виждъ броеве No. 64, 65 и 66, съ призовка No. 1258 не се яви ни самъ ни чръзъ свой законенъ повѣренникъ за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Маринова; слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ показания на страната изложени въ протоколъ No. 1 по това дѣло,

Мировий сѣдия като взе предъ видъ:

I. Че отвѣтника ако и да бѣше призованъ съ формална призовка подъ No. 1258 и трикратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“, виждъ броеве No. 64, 65 и 66, не се яви ни самъ ни чрезъ свой повѣренникъ, за да отговаря на прѣдявения срѣщу него искъ отъ Маринова;

II. Че ищеца за подкрѣпление на искътъ си прѣдстави записъ отъ по Егира 1277 год. 24 апр. за гроша 440;

III. Че ищеца настоятелно искаше да му се рѣши дѣлото заочно по духътъ на ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство; въ съображение на горѣизложеното и на основание ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши:

Мехмедъ Молиоолу, бившии жителъ изъ с. Команъ, а понастоящемъ жителъ изъ г. Гюмюрджина Турско, за издължение дългътъ си отъ записъ да брой на Нена Мариновъ изъ г. Троянъ 440 гроша и разноситѣ за публикация призовката No. 1258 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве No. 64, 65 и 66) лева 19 ст. 80.

Настоящото рѣшение е неокончателно, съгласно ст. 120, 121 и 122 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, и неблагоприятний може да направи отзивъ въ срокъ на двѣ недѣли прѣдъ сѣщия

мировий сѣдия отъ денътъ на публикуванието рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: Хар. Мьсарловъ.

1—(1788)—1

РѢШЕНИЕ

№ 671.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, Троянски мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ, въ открито сѣдебно засѣдание на 15 ноемврий 1882 год. като разглѣда гражданското дѣло подъ No. 660/82 относително по искътъ на Нено Мариновъ изъ Троянъ, срѣщу Ахмедъ Алиевъ изъ с. Команъ, а понастоящемъ въ Гюмюрджина Турско за гроша 360 по записъ.

Обстоятелствата на дѣлото сж:

Мариновъ отъ подаденото си прошение въ мировото сѣдилище на 28 май 1882 год. регистрировано подъ No. 766 дири отъ Алиева съ записъ, денословие по Егира 1276 зилхадже 6-й, гроша 360 а понеже отвѣтника отсѣтствува въ Турско, моли да се призове чръзъ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на искътъ му.

Троянски мировий сѣдия съ призовка подъ No. 1259 трикратно публикувана, виждъ броеве No. 64, 65 и 66, призова Алиевъ, изъ г. Гюмюрджина бившии жителъ изъ с. Команъ, за да се яви въ срокъ на четири мѣсеци, самъ лично или чръзъ повѣренникъ и отговаря на прѣдявения срѣщу него искъ отъ Маринова.

При днешното разбирателство на дѣлото се яви самъ ищеца Нено Мариновъ, а отвѣтника, ако и да бѣше виканъ чръзъ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве No. 64, 65 и 66) съ призовка No. 1259 не се яви ни самъ ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ за да отговаря на прѣдявения срѣщу него искъ отъ Маринова.

Слѣдъ доклада на дѣлото и отъ устнитѣ показания на ищеца изложени въ протоколъ No. 1 по това дѣло,

Мировий сѣдия като взе прѣдъ видъ:

I. Че отвѣтника ако и да бѣше призованъ съ формална призовка подъ No. 1259 и трикратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве No. 64, 65 и 66) не се яви ни самъ ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ за да отговаря на предявения срѣщу него искъ отъ Маринова.

II. Че ищеца за подкрѣпление на искътъ си прѣдстави записъ отъ 1276 година зилхадже 6-й по Егира за гроша 360, и

III. Че ищеца настоятелно искаше да му се рѣши дѣлото заочно по духътъ на ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, то въ съображение на горѣизложеното и на основание ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство,

Рѣши:

Ахмедъ Алиевъ, бившии жителъ изъ село Команъ, а понастоящемъ жителъ изъ г. Гюмюрджина Турско, за издължение записа си до брой на Нена Мариновъ изъ Троянъ гроша 360 и разноситѣ за публикация на призовката No. 1259 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве No. 64, 65 и 66, 19 лева 70 ст.

Настоящото рѣшение съгласно забелѣжката на ст. 1 и ст. ст. 14, 120, 121, 122 и 132 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство е окончателно, неблагоприятната страна може да направи обтѣжване прѣдъ сѣщия мировий сѣдия, по въззивенъ редъ, въ срокъ на двѣ недѣли отъ денътъ на послѣдното трикратно публикувание рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий сѣдия: Хар. Мьсарловъ.

1—(1789)—1

РѢШЕНИЕ

№ 672.

Въ името на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Александръ I, Князь Българский, Троянски мировий сѣдия Хараламби Мьсарловъ въ открито сѣдебно засѣдание на 15 ноемврий 1882 год. като разглѣда публично гражданското дѣло подъ No. 598/82 относително по искътъ на Нена Мариновъ изъ г. Троянъ срѣщу Мусса Кара-Алиевъ изъ с. Команъ, а понастоящемъ живущъ въ Цариградъ турско за 1120 гроша.

Обстоятелствата на дѣлото сж: Мариновъ съ подаденото си прошение въ мировото сѣдилище на 28 май 1882 год. регистрировано подъ No. 764, дири отъ Кара-Алиевъ гроша 1120 съ записъ денословие отъ Егира 1292 г. 24 апр. понеже отвѣтника отсѣтствува въ турско, моли да се призове чръзъ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на искътъ му слѣдователно да му се заплатятъ и послѣдовавшитѣ разноси.

Троянски мировий сѣдия съ призовка подъ No. 1257 трикратно публикувана (виждъ броеве No. 64, 65 и 66) призова Кара-Алиева изъ Цариградъ, бившии жителъ изъ с. Команъ, за да се яви въ срокъ на четири мѣсеци самъ лично или чръзъ повѣренникъ за да отговаря на прѣдявения срѣщу него искъ отъ Маринова.

При днешното разбирателство на дѣлото се яви само ищеца Нено Мариновъ, а отвѣтника ако и да бѣше виканъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве No. 64, 65 и 66) съ призовка No. 1257 не се яви ни самъ ни чръзъ свой законенъ повѣренникъ, за да отговаря на прѣдявения срѣщо него искъ отъ Мариновъ. Слѣдъ доклада на дѣлото, и отъ устнитѣ показания на страната изложени въ протоколъ No. 1 по това дѣло,

Мировий съдия като взе прѣдъ видъ:

1. Че отвѣтника, ако и да бѣше призованъ съ формална призовка подъ No. 1257 и трикратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (виждъ броеве No. 64, 65 и 66/82) не се яви ни самъ ни чрезъ свой законенъ повѣренникъ, за да отговаря на прѣдвения срѣщъ него отъ Маринова;

2.) Че ищеца за подкрѣпление на искътъ си представи записъ отъ Егира 1292 година апр. 24 за гроша 1120;

3.) Че ищеца настоятелно искаше да му се рѣши дѣлото заочно, по духътъ на ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство; въ съображение на горѣизложеното и на основание ст. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство,

рѣши:

Мусса Кара-Алиевъ бивший жителъ изъ село Команъ, а настоящемъ живущъ въ Цариградъ турско, за издължение дългътъ си отъ записъ да брой на Нена Мариновъ изъ г. Троянъ 1120 гроша и разноскитъ за публикация призовката No. 1257 въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве No. 64, 65 и 66, лева 19 ст. 80.

Настоящето рѣшение, съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ Гражданското Мирово Сждопроизводство е неокончателно, и неблагоприятната страна може да направи обтѣжване предъ Севлиеви окр. сждъ по апелационенъ редъ въ срокъ на единъ мѣсець отъ денътъ на публикуванието рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий съдия: Хар. Мьсарловъ.

1—(1790)—1

Варненский окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2045.

Варненский окръженъ сждъ, на основание стъ 850 и 851 отъ Вр. Сждебни Правила, дири Наумча Георгиевъ изъ г. Велюци (Македония), който се обвинява въ кражба на пари отъ Савва Радуловъ въ г. Варна, чрезъ заплашване съ оръжие ношно време.

Наумчо Георгиевъ е на възраст 32 години, растъ високъ, лице червеникаво, чело бѣло, косми русси, мустаки жълти, брада бръсната, очи сиви, носъ обикновенъ.

Който знае гдѣ се намира речений обвиняемъ, задължава са да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказаний сждъ.

Прѣдсѣдатель: Тр. Г. Гаази.

Секретаръ: Д. Балтаковъ.

1—(431)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2.

Подписаний членъ при Варненский окръженъ сждъ, отреденъ отъ тоя сждъ за дѣловодителъ по дѣлото на испаднѣлий Варненски жителъ и търговецъ Панайотъ Занетовъ, а за синдици: Стефанъ Сифри-оглу, Х. Тома Паскалиди и Савва Китринопуло, съгласно чл. 199 отъ Търговский Отомански законъ, пригласявамъ кредиторитѣ на испаднѣлий, да представятъ въ синдикатото на тоя несъстоятеленъ въ г. Варна, да 20 дена отъ денътъ на еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, лично или чрезъ законни повѣренници документитѣ за искътъ си, защото слѣдъ изминуването на тоя срокъ, споредъ чл. 200 отъ сжщий законъ, ще се постѣпи къмъ констатиранието на дълговетъ; а въ противенъ случай ще се дѣйствува по чл. 210 отъ тоя законъ.

г. Варна, 3 януарий 1882 год.

Членъ: Ив. Жековъ.

1—(9)—1

Варненский сждебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА

№ 857.

Сждебений приставъ при Варненский окръженъ сждъ на I Варненский участкъ П. Бабева на основание изпълнителний листъ подъ No. 4308 издаденъ отъ Варненский окръженъ сждъ въ полза на мадама Луция Креси противъ бивший Варненски жителъ Мехмедъ Пертеръ за 277½ лири тур. и съгласно ст. 114 и 433 отъ Вр. Сжд. Прав. призовава споменатий дължникъ Мехмедъ Пертеръ, понастоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, слѣдъ еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ до двѣ седмици да се яви и присѣтствува при описа на останалитѣ двѣ ниви називаеми „Влахларски пѣтъ Юртлукъ“ състоящи отъ около 160 увр. находящи се въ землицето на с. Капаклий. Въ противенъ случай описа ще са извърши въ отсъствието му (ст. 370 отъ Вр. Сжд. Прав.)

г. Варна 21 декемврий 1882 год.

Сждебенъ приставъ: П. Бабева.

1—(1779)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 184.

На основание изпълнителний листъ подъ No. 592 издаденъ отъ Варненский окр. сждъ, и съгласно ст. 455 отъ Вр. Сжд. Правила, подписанный сждебенъ приставъ при Варненский окр. сждъ на I Варненский градски околийски участкъ П. Бабева, съ настоящето обявямъ, че слѣдъ два мѣсеца отъ денътъ на послѣдната трикратна публикация настоящето, ще почне публичната продажна на недвижимото имущество, принадлежаще на наследницитѣ Мехмедъ Темелъ Ефенди, живущъ въ г. Константинополъ (Цариградъ), състояще, отъ единъ чифликъ, въ с. Инджи-Кюю, Варненска околия; находящи се въ него: единъ къшкъ съ двѣ стаи и дворъ около 10 уврата, единъ дамъ, два хамбаря, три къщи, едната съ двѣ стаи, другитѣ съ по една, двѣ кошари и около 2500 увр. ниви, които се засѣватъ съ 400 кила жито.

Споменатото имущество не е подъ залогъ, и се продава за удовлетворение иска на Стоянъ Хр. Буйновъ повѣренникъ на Хр. Тапчилещовъ, състоящъ отъ 698 лири тур. 66/100, сждебни разноски и възнаграждение 593 лева 94 стотинки.

Продажбата почва отъ 100 (сто) лири тур. споредъ първоначалната оцѣнка и ще се извърши съгласно ст. ст. 456—474 отъ Вр. Сжд. Правила.

Желающитѣ да взематъ участие въ наддаванието, умоляватъ се да присѣтствуватъ всѣкий присѣтственъ денъ въ канцеларията ми, гдѣто сж достѣпни за разглеждане формалноститѣ по речената продажна.

Варна, 8 мартъ 1883 год.

Сждебенъ приставъ: П. Бабева.

1—(335)—3

Видинский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 1936.

Гражданското Отдѣление на Видинский окр. сждъ, съгласно протокола си отъ 19 ноемврий текущий, ст. 117 отъ сждопр. по гражд. дѣла за миров. сждии и 115 п. 2 отъ Вр. Сжд. Пр. призовава бившата Видинска жителка Талатъ Ханжмъ Х. Азизова, живуща въ гр. Брусса (турция) да се яви въ сждътъ, въ 4 мѣсеченъ срокъ, отъ обнародването на настоящата призовка за да отговори срѣщу апелативната жалба на Ахмедъ Алиевъ, отъ Видинъ, дадена противъ рѣшението на Видинския миров. сждъ, произнесено въ нейна полза за 1487½ гроша.

Въ случай на неявяване, сждътъ ще постѣпи съгласно 142 чл. отъ сждопр. по гражд. дѣла за мировитѣ сждии.

Видинъ, 26 ноемврий 1882 год.

Подпредсѣдатель: С. И. Долговъ.

Секретаръ Хр. Х. Тодоровъ.

1—(1654)—3

Видинский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 37.

На 25 януарий 1883 год. подписаний сждебенъ приставъ при Видинский окр. сждъ Д. Д. Найденовъ, съгласно съ изпълнителний

листъ No. 60 отъ 9 юлий 1881 г. издаденъ отъ Видинский окр. сждъ, въ полза на Видинската сиротска касса, срещу Абдурахманъ Муратовъ, Сина Яковали, и порѣчителитѣ му: Молла Фата, Молла Мехмедъ, и Молла Еминъ, прежебивши жители Видински, а сега живущи задъ граница на сумма 197,753 гроша и лихвата имъ.

Честъ имамъ съ настоящето си да извѣсти на почитаемата публика, че съгласно ст. 451, 452, 454, 457, 461 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, слѣдъ 61 денъ отъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се начне продажбата върху слѣдующитѣ принадлежащи на отвѣтника имущества, а именно:

1) една къща, въ г. Видинъ, улица „Царъ Александра“ подъ No. 285, съ съсѣди: Омеръ Абдула, и Абдурахманъ Муратовъ, оцѣнена за 15,000 гроша;

2) една мааза въ г. Видинъ, Царъ „Александра“ улица, подъ No. 284, съ съсѣди: Тодоръ Свѣщарина и Абдурахманъ, оцѣнена за 1,500 гроша;

3) една мааза въ г. Видинъ край Дунава, подъ No. 265, въ сжщий градъ, съ съсѣди: отъ двѣтъ страни Х. Хусетъ, оцѣнена за 1,500 гроша;

4) една мааза въ сжщий градъ, улица Царъ Александра, подъ No. 243, до Абдурахманъ Муратовъ и пѣтъ, оцѣнена за 2,000 гроша;

5) една мааза въ сжщий градъ, улица сжща, подъ No. 244, до Ахмедъ Х. Абдула и Порисъ Салиовъ, оцѣнена за 1,000 гроша;

6) едно праздно мѣсто въ къщата до Порисъ Салиевъ, и Ахмедъ Х. Абдула, оцѣнена за 500 гроша;

7) една табакхана, въ улица Кирилова, съ съсѣди: отъ двѣтъ страни пѣтъ, оцѣнена за 500 гроша;

8) една Табакхана край Дунава, подъ No. 500, съ съсѣди: отъ двѣтъ страни пѣтъ 1/7 часть, оцѣнена за 100 гроша, и

9) една къща, въ улица Дондукова, подъ No. 96, до Ангелъ Димитровъ и Али Фета, оцѣнена за 2,000 гроша.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкидневно.

Сждебенъ приставъ: Д. Д. Найденовъ.

1—(106)—3

Вратчанский окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 740.

Чрезъ настоящето, съвѣтътъ честъ има да обяви на почитаемата публика, за всеобщо знание, че подъ вѣдомството му се намиратъ четири изгубени животни (юва), а именно:

1) единъ конъ, на 7 години, съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: червенъ, на дѣсното ухо бѣлѣгъ работъ извадено;

2) една крава, на 10 години, съ бѣлѣзи; сива и рогитѣ ѝ малки полупени, заедно съ едно теле женско шарено;

3) едно магаре женско, на 1 година, съ бѣлѣзи: сиво и цѣлоухо, и

4) едно теле мжжско на 2½ години сиво. Затова ония г-да, които сж изгубили горѣпоменѣтитѣ животни, приканватъ се да се явятъ отъ днесъ до 13 идущий мѣсець май, т. г. въ канцеларията на съвѣта, и докажатъ за тѣхна собственост, като бждѣтъ снаб-

дени съ свидетелство от надлъжната община, иначе съвѣтъ ще ги продаде съ наддавателенъ търгъ, за въ полза на правителственото съкровище.

Вратца, 8 априлий 1883 година.

Председателъ: К. Ив. Анковъ.

За членъ-секретарь: Н. Ивановъ.

1—(430)—1

Добричко град. общ. управление. ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 340.

Добричкото общинско управление, вслѣдствие споразумѣнието му съ Балчикското общинско управление, търси единъ архитекторъ, който да изпълнява архитектурска служба за градищата Добричъ и Балчикъ; затова обявява, че който изъ Г. г. архитектуритѣ притѣжава нужнитѣ свидетелства и желае да занимае тая служба, да съобщи на общинското управление условията си за това.

Добричъ, 31 мартъ 1883 год.

Кметъ: Юрд. Ивановъ

Секретарь: А. Стойковъ.

Еленский мировий сѣдия.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 12.

Еленский мировий сѣдия, на основание ст. 96 и 97 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство и на основание опредѣленieto № 627 отъ 2 декемврий 1882 год. отъ сѣщия сѣдия, се налага възбрана върху недвижимото имущество отъ една нива при къщата „Юртлукъ“ находяща се въ Яковския районъ, съ граници: Юрданъ Петровъ, Стойко Драгостиновъ и долъ, около десетъ дюлюма; и отъ единъ плѣвникъ въ м. Витевци едноетаженъ, сграденъ съ дъски и покритъ съ керемиди; съ стежание на ж. изъ махалата Витевци (с. Яковци) Христа Иванова за обезпечение искътъ на жителя изъ г. Елена Иванъ Минчевъ 4187 гроша.

До снеманието на настоящето запрещение, горнѣто имущество, не подлежи на отчуждаване, съгласно съ ст. 432 п. 1 отъ Времен. Сѣд. Правила.

Мировий сѣдия: П. Н. Бакаловъ.

Секретарь: С. Карасимеоновъ.

1—(1716)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 15.

Еленский мировий сѣдия, на основание ст. 96 и 97 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство, налага възбрана на една нива, находяща се въ Распоповския районъ и лѣжаща въ землището на сѣщото село, на „Чукара“, съ граници: Юрданъ Цончевъ, Иванъ Мартиновъ и Юрданъ Стойковъ; пространство около 4 дюлюма на ж. изъ с. Распоповци (Еленска околия) Юрданъ Иванова Папазовъ за обезпечение искътъ на ж. изъ г. Елена Ивана Минчева 1326 гроша.

До снеманието на настоящето запрещение, горнѣто имущество, не подлежи на отчуждаване, съгласно ст. 432 п. I отъ Вр. Сѣд. Правила.

Елена, 12 февруарий 1883 год.

Мировий сѣдия: П. Н. Бакаловъ.

Секретарь: С. Карасимеоновъ.

1—(216)—1

ПРИЗОВКА

№ 675.

Еленский мировий сѣдия, съгласно ст. 114 и 115 п. 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава бившиятъ житель изъ г. Елена Ивана Колева Сантурджи, а по настоящемъ живущъ въ „Ромжния“ Мачинский окръгъ с. Сатовно за да се представи въ камарата на сѣщия сѣдь лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ срокъ на 4 мѣсеца отъ денятъ на троекратното публикуване, на настоящата

призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения, отъ ж. изъ г. Елена Ивана Х. Саввова Кисовъ, искъ 647 гроша по два записа.

Въ случай на неявяване, ще се постѣпи, съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Елена, 7 марта 1883 година.

Мировий сѣдия: П. Н. Бакаловъ.

Секретарь: С. Карасимеоновъ.

1—(327)—3

ПРИЗОВКА

№ 676.

Еленский мировий сѣдия, на основание ст. 114 и 115 § 2 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава бившиятъ житель изъ г. Елена Ивана Колева Сантурджи, а по настоящемъ, живущъ въ „Ромжния“ Мачинский окръгъ с. Сатовно, за да се представи въ камарата на сѣщия сѣдь лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ въ срокъ на 4 мѣсеца отъ денятъ на троекратното публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявения срещу му искъ, отъ ж. изъ г. Елена Ивана Х. Саввова Кисовъ, повѣренникъ на жителя изъ сѣщия градъ Юрдана П. Момчилова, за искъ по записъ 2627 гроша.

Въ случай на неявяване ще се постѣпи, съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

Елена, 7 марта 1883 година.

Мировий сѣдия: П. Н. Бакаловъ.

Секретарь: С. Карасимеоновъ.

1—(328)—3

Кюстендилский сѣд. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 555.

Подписаний сѣдебенъ приставъ, при Кюстендилский окр. сѣдь, Радомирский участокъ, съгласно 248 ст. алин. II. и 341 ст. отъ В. С. П. вдигамъ запрещението подъ No 151 наложено на двѣ ниви на Никола Богевъ, ж. отъ с. Яржеловци.

г Радомиръ, 31 денъ августъ 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ

1—(1274)—1

ПРИЗОВКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 200.

До Али Яшаръ Бей Идризъ Беговъ, житель Радомирский, по настоящемъ, живущъ въ г. Серезъ (Македония), на основание изпълнителний листъ, издаденъ отъ Кюстендилский окр. сѣдь подъ No. 928, отъ 4 априлий 1883 год., съ който А. Я. Беговъ е осѣденъ да плати на Георги Ив. Жаблянский, житель Радомирский, (1820) т. лири и лихвата имъ отъ 15 май 1880 год. по 12% за 2 години и 9 мѣсеца (600^{1/2}) т. лири и сѣдебни разноси 1150 лева 58 ст. съгласно ст. 430 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовавамъ отвѣтника, че въ разстояние до (61) денъ на трикратното обнародване, на призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да се яви въ канцеларията ми въ гр. Радомиръ, лично или чрезъ повѣренникъ и да плати горѣказаната сума, както и стойността за обнародване настоящата призовка. Въ противенъ случай ще се пристѣпи къмъ описътъ и продажбата на слѣдующитѣ недвижими имущества: (6) ниви, отъ 973 уврата, (5) ливади отъ 594 увр. и селище съ сгради, находящи се въ чертата на с. Проваленица (Бѣланица).

Радомиръ, 6 априль 1883 година.

Сѣдебенъ приставъ: Я. Т. Портновъ.

1—(440)—3

Плѣвненский окръженъ сѣдь.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 926.

Плѣвненский окр. сѣдь, на основание ст. 850 отъ Вр. Сѣд. Правила, обявява че търси отклонившиятъ се отъ сѣдебното дирение ж. отъ г. Плѣвненъ Парашкива или Пжшо Юр-

дановъ, на години 22—23 растъ нискъкъ, възъ русъ, косми кестениени, очи черни, лице пжпчиво и пълно и мустади кестениени.

Затова веѣки който би узналъ мѣстожителството му, е длъженъ да го съобщи на най близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Плѣвненский окр. сѣдь.

Председателъ: Ив. Ив. Доковъ.

Секретарь: Г. Н. Стомоняковъ.

1—(477)—3

Разградский окръженъ сѣдь.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 33.

Съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика за всеобщо знание, че повѣренното на мене Разградско окръжно сѣдилище се открива въ понеделникъ на 11-й априлий, отъ който денъ ще почне своитѣ дѣйствиа.

Сѣдътъ се помѣщава въ г. Разградъ, улица „Варошъ“ въ домътъ на Параскева Иванова.

Разградъ, 8 априлий 1883 год.

Председателъ: Ив. Рашковъ.

1—(446)—1

Секретарь: Д. С. Мумджиевъ.

Разградский болниченъ съвѣтъ.

ИЗВѢСТИЕ

№ 65.

Тѣй като покойний въ мѣстната окр. болница на 22-й миналий мартъ н. г. Василь Николовъ житель изъ градъ Жеравна (Источна Румелия) е оставилъ слѣдь смъртъта си нѣкой нѣща, оцѣнката, на които направена споредъ описътъ на мѣстното градско общ. управление възлиза на 76 лева 55 ст., то Разградский болничний съвѣтъ, съгласно § 25 буква з отъ „Болничния Уставъ“ по медицинската частъ има честь да извѣсти на почитаемата публика, че ако въ разстояние на шестмѣсеченъ срокъ отъ денятъ на издаването на настоящето не се явятъ никакви наследници, които съ законнитѣ документи да получатъ имуществото на поменатия, то това имущество ще се продаде съ аукционенъ търгъ отъ съвѣта и получената сума ще остане за смѣтка на болницата.

Разградъ, 5 априлий 1883 година.

Председателъ: Теодоровъ.

Секретарь: Ив. Л. Илиевъ.

1—(429)—3

Руссенский окръженъ сѣдь.

ПРИЗОВКА

№ 892.

Гражданското отдѣление на Руссенский окр. сѣдь, съгласно ст. 114 отъ Вр. Сѣд. Правила, призовава наследницитѣ на покойния Бѣленский Сюлейманъ бей Ферхадовъ, а именно: Хабибе и Зелика Зарифе Ферхадови, които обитаватъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се представятъ въ този сѣдь лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най късно слѣдь шесть (6) мѣсеци отъ послѣднийтъ пжтъ на трикратното публикуване на тая призовка, съгласно п. 3 ст. 115 отъ Вр. Сѣд. Правила, за да отговарятъ на заявления срѣщу тѣхъ искъ отъ Христо Баларевъ, повѣренникъ на Ангелъ Дели-Ганевъ, житель отъ г. Бѣла, отъ 12,367 гроша.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи, съгласно ст. 281—284 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Руссе, 1 февруарий 1883 година.

Подпредседателъ: И. Кавруковъ.

Секретарь: П. Мишковъ.

1—(140)—3

Руссенский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 1302.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Руссенский III сѣдебенъ участкъ, на основание изпълнителний листъ № 6375, издаденъ

отъ Разградский мировий сѣдия, на 20 ноемврий т. г. въ полза на Димитъръ Г. Бърневъ отъ г. Разградъ сръщо Тодоръ Костовъ и Коста Якимовъ отъ с. Торлакъ за 3365¹/₂ гроша, и съгласно ст. 431 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето се налага възбрана на недвижимото имущество на упоменаемитъ Тодоръ Костовъ и Коста Якимовъ, състояще, отъ една къща и единъ дюгенъ находящи се въ землището на село Торлакъ (Разградско окръжие) за удовлетворение горѣупоменаемото взискание.

Това имущество до снеманието настоящето запрещение не подлежи на отчуждение (ст. 432).

Разградъ, 7 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1709)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 1360.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Русенски III сѣдебен участкъ, на основание приказътъ No. 7546 издаденъ отъ Русенский окр. сѣдъ на 8 декемврий 1882 год. въ полза на Ивана Кабакчиевъ сръщо Х. Неджипъ Бей Алишевъ, Меремъ Бей, Етемъ Бей и Хафузъ Месрувъ жители на г. Разградъ, за обеспечение искътъ отъ 29190 лева съ имуществата имъ и съгласно ст. 248 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето се налага възбрана, на упоменаната гореупоменаемий приказъ на упоменаемитъ: Х. Неджипъ Бей Алишовъ, Меремъ Бей, Етемъ Бей и Хафузъ Месрукъ недвижимото имущество състояще отъ:

1) Кахвене и дюгенъ въ 1 здание, находяще се въ г. Разградъ; 2) Една воденица при село Салимъ Разградско окръжие; 3) Една воденица при село Дръновець сѣщо окръжие; 4) Една нива около г. Разградъ около 60 дюлюма; 5) една къща въ г. Разградъ и 6) чифликъ съ зданията всичкитъ му принадлежности и принадлежатитъ му зами (ниви и ливада) находящи се въ землището на с. Хасанъ Терзи Разградско окръжие.

Това имущество до снеманието на настоящето запрещение не подлежи на отчуждение, (ст. 432)

Разградъ, 17 декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ Приставъ: М. Г. Палашевъ

1—(1762)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 1367.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Русенский III сѣдебенъ участкъ, на основание изпълнителний листъ No. 2678 издаденъ отъ Поповский мировий сѣдия на 24 юлий т. г. въ полза Сали Кара Хасанъ отъ с. Бекирли Шуменско окръжие сръщо Юсемя Хасанъ Аптулови Кара Имамове отъ с. Паламарци, Разградско окръжие, за искъ 3380 гр. и съгласно ст. ст. 248 и 431 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето се налага възбрана на недвижимитъ имоти на упоменаемитъ Аптулови Кара-Имамове състояще отъ една къща съ конюшнякъ и 7 парчета ниви отъ 36 дюлюма находящи се въ землището на с. Паламарци.

Това имущество до снеманието на настоящето запрещение не подлежи на отчуждение. (ст. 432).

Разградъ, 17 Декемврий 1882 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Г. Палашевъ.

1—(1763)—1

Севлиевский окръженъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1334.

Севлиевский окр. сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣд. Правила, дири отклонившиятъ се отъ предварителното дирение Османъ Юсеиновъ Вебишовъ жителъ отъ с. Турска Лѣшница, Троянска околия, обвиненъ въ неумышленно убивание Абдулла Мехмедовъ жителъ отъ сѣщото село и околия.

Обвиняемиятъ Османъ Юсеиновъ Вебишовъ е на възраст 14—15 годишна, растъ сръденъ, коса черна, безъ брада и мустаки, очи черни,

облѣченъ съ черни потури отъ чернъ боядисанъ шеякъ и аба отъ самочернъ шеякъ.

Който узнае гдѣ се намира речениятъ обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣстнитъ власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказаний сѣдъ.

Севлиево, 25 априлий 1883 година.

Предсѣдатель: Ив. Хр. Бурмовъ.

Секретарь: С. Георгиевъ.

1—(466)—3

Севлиевский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 383.

Долуподписаний Ст. Георгиевъ, сѣдебенъ приставъ на II участкъ при Севлиевский окръженъ сѣдъ, на основание опредѣлението на сѣдътъ отъ 4-й того подъ №. 504, и съгласно ст. 431, отъ Вр. Сѣд. Правила, налагама възбрана на недвижимитъ имущества на Дели Асаноолу Ахмедъ, отъ с. Шанкая, а именно:

1) една нива, отъ 30 дюлюма, на мѣстото „Алиманда“, съ предѣли: нивитъ на Муса Ахмедовъ, дере и ливада;

2) ливада 15 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: ливадитъ на Юмеръ, дере и своя ливада;

3) кория 5 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: своя ливада и дере;

4) ливада 3 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: пѣтъ и нивитъ на Юсеинаа;

5) нива 4 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: нивитъ на Юсеинъ Османовъ и свои ниви;

6) нива 4 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: нивитъ на Юсеинъ Османовъ и свои ниви;

7) нива 6 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: Османъ Юсеиновъ и дере;

8) ливада 2 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: нивитъ на Ибраимъ Асановъ и дере;

9) ливада 1 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: ливадитъ на Хасанъ Мемшовъ и Хасанъ Ибрахимовъ;

10) нива 3 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: Асанъ Ахмедовъ и дере;

11) ливада отъ 3 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: Муса Османовъ и дере;

12) кория отъ 5 дюлюма, на сѣщото мѣсто, съ предѣли: кориятъ на Асанъ Мехмедовъ, и

13) една къща (селище) отъ 3 дюлюма, въ с. Шанкая.

За обеспечение искътъ на Т. П. Баноолу, отъ г. Ловечъ отъ 4,425 гроша. Горѣписанитъ имущества до снеманието запоритъ не подлѣжатъ на отчуждение.

Ловечъ, 14 декемврий 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Ст. Георгиевъ.

1—(1739)—1

Свищовский окръженъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2752.

Тодоръ Стефановъ, родомъ отъ г. Копривщица, (Источна Румелия), 45 годишенъ, растъ сръденъ, лице възграпаво, коса и мустаки смѣсени, очи винени, на десната рѣка между прѣститъ рана отъ крушумъ, съ облѣкло: панталони и сако отъ бозевъ шеякъ и калпакъ отъ морско конче, обвиняемъ въ кражба на единъ конь, се е отклонилъ отъ сѣдебното слѣдствие; за това съгласно опредѣлението на Свищовский окр. сѣдъ отъ 11-й априлий 1883 год. подъ No. 1729 и възъ основание ст. ст. 850 и 853 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявява се за всобщо знание, че всѣкий комуто е извѣстно, или който би узналъ, настоящето мѣстопребивание на речений Тодоръ Стефановъ, е обязанъ да съобщитъ за това незабавно на най близкитъ полицейски власти, а тѣзи послѣднитъ се умоляватъ, да го испроводятъ по установеный редъ въ Свищовский окр. сѣдъ.

Свищовъ, 14 априлий 1883 година.

Предсѣдатель: И. В. Плакуновъ.

Секретарь: Т. А. Божиновъ.

1—(445)—3

Софийский окр. упр. сѣвѣтъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1343.

Софийский окр. упр. сѣвѣтъ извѣстѣва интересующитъ се, че на 20 того въ канцеларията на сѣвѣта отъ 2 до 3 часътъ подиръ обѣдъ ще се произведе публиченъ явенъ търгъ за продажбата на 1200 оки олово, находяще се въ правителственното здание въ Княжево до банята.

Желающитъ да взематъ участие въ търговетъ нека се явятъ въ уреченото време въ сѣвѣта, които, ако желаятъ могатъ да видятъ качеството на оловото въ горѣказаното здание въ Княжево единъ день преди търга.

София, 3 май 1883 година.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

1—(482)—1

Секретарь: Г. В. Райновъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1372.

Софийский окр. сѣвѣтъ извѣстѣва интересующитъ се, че на 21 того въ канцеларията му ще се произведе публиченъ търгъ за отдаванетоъ подъ наемъ за настоящата 1883 год. правителствени пастбища: Шиндарникъ, Влайковица, Черешовица, Баба, Кацармаръ, (въ околността на г. Етрополе), и Дебелидѣлъ въ околността на с. Гълъбовци (Бръзничка околия).

Търгътъ ще почне въ 2 часътъ послѣ обѣдъ.

Отъ конкурентитъ се изисква по 50 лева депозитъ за всѣко пастбище.

София, 5 май 1883 година.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

Секретарь: Г. В. Райновъ.

1—(486)—1

Софийский апелативенъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 363.

Софийский апелативенъ сѣдъ, гражданско отдѣление, на основание ст. 115 § 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Софийската жителка Шерифе Анулова, понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично, или чрезъ законенъ повѣренникъ, въ залата на тойзи сѣдъ въ шестмѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикувание настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на заявения сръщо нея искъ отъ наследницитъ на покойния Станимиръ Палавзски изъ г. София за кория пасбище и ниви въ стойность 1,200 фр.

Въ случай на неявявание, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 302 отъ Времен. Сѣдебни Правила.

София, 3 мартъ 1883 година.

Предсѣдатель: С. Зографски.

Секретарь: Л. Г. Гавалюговъ.

1—(290)—3

Софийский окръженъ сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 1156.

Софийский окръженъ сѣдъ, по гражданското отдѣление, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Османъ Исмаиловъ Байрактаръ, жит. отъ с. Църква (Софийско окръжие), а понастоящемъ живущъ въ г. Брусса (Турция), да се яви въ залата на горѣказаний сѣдъ самъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикувание, настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговаря на предявения сръщу него искъ отъ недвижимитъ имущества на стойность 7250 гроша отъ Иванъ Петковъ ж. отъ с. Църква (Соф. околия).

Въ случай, че не се яви, сѣдътъ ще постѣпи, съгласно съ ст. 281 п. 1 отъ Времен. Сѣд. Правила.

София, 27 януарий 1883 година.

Предсѣдатель: С. Малинковъ.

1—(111)—3 Подсекретарь: П. Стоиловъ.

Софийски сѣдебенъ приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ**

№ 220.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Софийски окръженъ сѣдъ обявявамъ, че на основание изпълнителниятъ листъ подъ No. 8346 издаденъ отъ Софийски окръгъ сѣдъ, и съгласно съ ст. 431 отъ Вр. Сѣд. Правила, съ настоящето се налага забрана, за обезпечение вземанието на Стоянъ Тодоровъ, върху долуподложенитѣ недвижими имущества, които сѣдъ собственостъ на Стане Стамовъ отъ с. Горний-Околъ, а именно:

1) една нива, називаема Тръшевина, състояща отъ двѣ рала, съ сѣсѣди: Мите Дамяновъ, Стоиловъ и пѣтъ;

2) една нива на „Потокътъ“ отъ двѣ рала, съсѣди: Кръстю, Никола Тоневъ, Филипъ Стойчовъ и Стоименъ Рангеловъ;

3) една ливада на Герено, отъ една коса, съсѣди: Георги, Михалъ, Мано, Стоица и Кръстю;

4) една ливада въ Калновско поле, отъ една коса, съсѣди: Иванчо, съ Блажо и Стоичко;

5) една кория въ Плана, отъ три дюлюма, съ сѣсѣди: Цвѣта, Стоянъ, Стоилко и Дамянъ;

6) припадащата нему частъ отъ къщата на покойния Рангела, съ сѣсѣди: Цвѣта, дѣлжниковъ къща, Кръсть и пѣтъ;

7) една нива на Женска могила, отъ три рала, съ сѣсѣди: Станимиръ Пешовъ, Иванчо Георгиевъ, Дамянъ Гълабовъ и Грозданъ Ангеловъ;

8) една нива на равнището отъ двѣ рала, съ сѣсѣди: отъ двѣ страни Стоичко Станчовъ, пѣтъ и Михалъ Тодоровъ;

9) една нива на Вирчето, отъ двѣ рала, съ сѣсѣди: Христо Митовъ, Мера, Стоичко Филиповъ и Пена Гълабова;

10) една нива на Колиевъ-долъ отъ двѣ и половина рала, съ сѣсѣди: Христо Стойчовъ, Стоица Мановъ и отъ двѣ страни Стоичко Станчовъ, и

11) една ливада на Саята въ Плана отъ двѣ кола сѣно, съ сѣсѣди: Цвѣта Рангелова, Мито Гергинъ, Стоичко Станчовъ и рѣка.

До сниманието на запора тѣзи имущества неподлѣжатъ на отчуждаване, съгласно съ ст. 432 § 1 отъ Вр. Сѣд. Правила.

Самоковъ, 7 декемврий 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Кушевъ.

1—(1738)—1

Софийско град. общ. управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1212.

Тѣй като търгътъ за терасмента на Александровската градина, въ г. София, предъ Двореца, съгласно обявлението отъ 26 марта, н. г., подъ № 683, не може да стане на 25 истекшиятъ м. априлий, заради това, и на основание чл. 3 отъ закона за публичнитѣ търгове и постановлението на сѣвѣта на общинското управление отъ днесъ, обявява се съ настоящето, че казанитѣ търгъ ще се произведе на 10 того, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на сѣщото управление.

Депозитъ ще се иска 500 лева.

Търга ще стане съ явна конкуренция.

По подробнитѣ условия можатъ да се видятъ въ техническото отдѣление на управлението въ всеки денъ, освѣнъ неписмѣтственитѣ дни, отъ 10 до 12 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 слѣдъ пладнѣ.

София, 4 май 1883 година.

И. д. кмета: Н. Сукнаровъ.

Помощ. Секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(483)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1218.

Софийското град. общ. управление, обявява съ настоящето, че на 12 тек. м. май, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на това управление, ще се отдава съ публично явно намаляване терасмента на Александровската площадь предъ Двореца.

Депозитъ ще се иска по 250 лева.

Другитѣ условия можатъ да се внасятъ въ техническото отдѣление на управлението въ писмѣтственитѣ дни отъ 10—12 предъ обѣдъ и отъ 2—4 часа слѣдъ пладнѣ.

София, 5 май 1883 година.

И. д. кмета: Н. Сукнаровъ.

Помощ. секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(484)—1

Търновски окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1106.

Търновски окръгъ сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Сѣд. Правила, търси Салима Хаджи Абдуловъ изъ с. Арнаутлий, (Търновско окръжие), обвиняемъ въ продаване съ измама недвижимитѣ си имущества, на жителитѣ отъ с. Кара-Хасанъ, сѣщото окръжие, като прибралъ стойността имъ и избѣгалъ безъ да ги снабди съ владѣтеленъ актъ.

Казания Салимъ Хаджи Абдуловъ, е на възраст 50 години, расть сръденъ съ бързо намигване, очи сини, брада жълтеникава и къса.

Който узнае гдѣ се намира речения обвиняемъ, задължава се незабавно да обади за него на най близкитѣ полицейски власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказания сѣдъ.

Търново, 20 априлий 1883 година.

Предсѣдатель: Н. Кавруковъ.

Секретаръ: Д. Паскаловъ.

1—(454)—1

Търнов. сѣдеб. приставъ.**ЗАПРЕЩЕНИЕ**

№ 54.

Долуподписаний Григоръ С. Писаревъ сѣдъ приставъ при Търновски окръженъ сѣдъ, отъ Търново-Орѣховски участъкъ, на основание опредѣлението на истий сѣдъ отъ 29 септемврий т. г. подъ No. 202, и съгласно съ ст. 248 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрѣзъ настоящето налагамъ заповѣдь върху слѣдующитѣ недвижими имущества принадлежащи на Ивана и Панайота Баеви отъ с. Писарево (Търнов. окръгъ), а именно:

1) Едно лозье около 6 дюлюма лѣжаще въ землището на село Калотинецъ, въ мѣстността „Шекеръ баглаж“ предѣли: Х. Василъ, Герги, Сѣби и пѣтъ; 2) Една нива около 4²/₃ дюл. въ землището на село Писарево на мѣстността „Вълчелалжкъ“ предѣли: мера, Колю и нивата на Петаръ; 3) Една нива около 8²/₃ дюл. въ „Бузалжкъ Чаиръ“, Писаревско землище, предѣли: рѣка, Иванъ Марковъ и Христо; 4) Една нива около 6²/₃ дюл. въ Писаревско землище на „Бостанлъжка“ предѣли: Никола Владевъ, Стаю Меймаревъ и пѣтъ. Горнитѣ недвижими имущества принадлежатъ на Ивана Баевъ; 5) Една нива 2 дюл. принадлежаща на Панайота Баевъ въ „Писаревско землище на мѣстността „Баира“, предѣли: Петко Пейчовъ, Тодоръ Доневъ и мера; 6) Една нива около 6²/₃ дюл. въ Писаревско землище на „Вѣтхитѣ Коренежи“, предѣли: Баню, Тодоръ и Доню Баевъ; 7) Една нива около 6²/₃ дюл. въ землището на село Влашица на „ливадитѣ“, предѣли: Велю, Х. Паню и Христо; 8) Една нива около 18³/₄ дюл. въ Писаревско землище на „Червенъ брѣгъ“, предѣли: рѣка, мера и долъ; 9) Една къща съ дворъ, ограда и харманъ около 3 дюл. находяща се въ с. Писарево, предѣли: Коля Беркивъ, пѣтъ, Коста Баювъ, Маринъ Ивановъ и Петко Пейчовъ; За обезпечение искътъ на Петра Сѣбевъ изъ с. Лѣсковецъ отъ 48 златни наполеона, и до сниманието настояще-то запрещение горнитѣ имоти сѣдъ неотчуждими.

Търново 3 декемврий 1882 год.

Сѣдъ приставъ: Г. С. Писаревъ.

1—(1782)—1

Шумненски окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1861.

Шумненски окръженъ сѣдъ съ настоящето обявява за всеобщо знание на г-да кредиторитѣ на обявения за несъстоятеленъ Шумненецъ Самуилъ Шимонъ Манифактураджи, че които отъ тѣхъ не сѣдъ задоволни отъ съставеното конкордато, трѣба това си незадоволствие, съгласно чл. 220 отъ Отоман. Търговски Законъ да заявятъ до осемъ дни, слѣдъ еднократното публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“; въ противенъ случай слѣдъ истичание на упомянатий срокъ, заявленията имъ ще останатъ безъ послѣдствие.

Шуменъ, 8 априлий 1883 год.

Предсѣдатель: Д. К. Стойковъ.

1—(427)—1 Секретаръ: Хар. Д. Харизановъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 635.

Командира на Търновската № 17-та пѣша дружина, като извѣстява, че даденото, на уволнения отъ служба въ 1882 год., по семейни обстоятелства, рядовой отъ сѣщата дружина Митю Пенева, отъ село Лѣтница (Търнов. окръгъ) свидѣтелство подъ № 833, е изгубено, вслѣдствие на което му се даде копие отъ сѣщото свидѣтелство и подъ сѣщия №, просищото подлинното свидѣтелство да се счита за недѣйствително.

Търново, 8 априлий 1883 год.

Командиръ на дружината:

Майоръ Кочмаржинский.

Адъютантъ на дружината:

1—(428)—1 Подпоручикъ Воденичаровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Поради събарянието на хотела ми „Борса“, близу Княжески дворецъ, отъ страна на Соф. град. общинско управление слѣдъ 6 дни отъ 5-й текущия май, съмъ принуденъ да распродамъ на бързо разни мои стоки по най-евтини цѣни, а именно:

Желѣзни каси,
разни пития въ шишета,
добъръ оцетъ отъ бира и
покъщнината.

Г. София 6 май 1883 год.

1—(487)—1

Съ почитание

Адолфъ Херцогъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписаний обявявамъ на всичкитѣ си приятели и познанийци, че при името си „Савва Илиевъ“, прибавямъ и презиме „Сирмановъ“ (старо бащино ми презиме). Отсега за напредъ ще се подписвамъ:

С. И. Сирмановъ.

Габрово, 20 априлий 1883 год.

1—(451)—1

ОБЯВЛЕНИЕ.

Долуподписанитѣ, съ настоящето си честь имаме да съобщимъ, както на кредиторитѣ ни така и на частни търговци, че въ разстояние на 18 години водихме търговия съ разни европейски държави, а отъ днесъ за напредъ нѣма да бждемъ съдружници, и тѣй фирмата ни „Х. Петко Петковъ“ и съдружие се измѣнява и за напредъ остава Х. Петко Петковъ за себе отдѣлно, тѣй сѣщо и Николчо Ганчовъ отдѣлни съ сина си.

Видинъ, 12 априлий 1883 година.

Съ почитание.

Х. Петко Петковъ.

Николчо Ганчовъ.

1—(448)—3